Κυθήριοι,
Ἡ νῆσος σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφῆστε τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβῆτε εἰς τὸ παράλιον καὶ κτίστε ἐκεῖ μίαν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν. Κατεβῆτε εἰς τὸ Διακόφτι, τὸν τόπον τοῦ ἀσφαλοῦς μέλλοντος. Μὴ σᾶς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέψεις.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλυτέρα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ καντὶς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶνε ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηνεκοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγήσεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δήποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶνε».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.' ※ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΗΘΥΜΝΗΣ 27 β ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ※ ΙΟΥΛΙΟΣ 1949—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 13

ΠΡΟΣ ΑΣΦΑΛΕΣ ΤΕΡΜΑ

Τὸ ἔθνος μὲ συγκίνησιν ἀλλὰ καὶ θαυμασμὸν παρακολουθεῖ τὴν πορείαν τοῦ ἀγῶνος ὅστις συνεχίζεται εἰς τὰ παραμεθόρια ἀπὸ τ' ἀκούραστα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματά της πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὸ λίκνον αὐτὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ κάλλους, τὴν κοιτίδα τοῦ ὑψηλοτέρου πολιτισμοῦ καὶ τῆς γνώσεως, ἕτοιμη νὰ χειροκροτήσῃ καὶ νὰ ἐκθειάσῃ τὸ τέρμα τοῦ νικηφόρου της ἀγῶνος. Διότι νικηφόρον καὶ ἀσφαλὲς θὰ εἶναι τὸ τέρμα αὐτό, ὅπως νικηφόρα καὶ ἔνδοξα ὑπῆρξαν ὅλα τὰ τέρματα τῶν ἐθνικῶν μας ἀγώνων.

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν ἡ Ἑλλὰς κατέχει τὴν πρώτην θέσιν. Αἱ συνεχεῖς ἀπὸ αἰώνων θυσίαι της διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας της καταυγάζουν μὲ τὴν λάμψιν των τὸ παγκόσμιον στερέωμα, καὶ δείχνουν τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἕνας ὀλιγοπληθὴς λαὸς κατορθώνει μὲ μόνην τὴν εὐψυχίαν, τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν βαθεῖαν ἀγάπην πρὸς τὸ ἱερόν του ἔδαφος νὰ ἐξυπηρετῇ ὄχι μόνον τὰ ἰδικά του εὐγενῆ ἰδανικά, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος.

Ὅταν αὔριον θὰ ἔχῃ κοπάσῃ ὁ σάλος τῶν μαχῶν καὶ θὰ γίνῃ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ σημερινοῦ στρατιώτου Ἕλληνος, ἡ Δόξα θὰ τανύσῃ τὰ πτερά της διὰ νὰ καλύψῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἡρωϊκὰ παιδιά, τὰ ἀκατάβλητα εἰς τὰς μάχας, τὰ θυσιασθέντα εἰς τὸν βωμὸν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, καὶ ἡ πρὸς αὐτὰ εὐγνωμοσύνη τῶν ἐπερχομένων γενεῶν σμιλευμένη ἀνεξιτήλως εἰς Πεντελίσια μάρμαρα θὰ στηθῇ αἰώνιον σύμβολον πρὸς τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΑΡΕΤΗΝ εἰς κάθε γωνίαν, εἰς κάθε χωρίον, εἰς κάθε ἐλεύθερον πλέον χῶρον τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Ἂς στρέψωμεν ὅλοι μὲ εὐλάβειαν τὸν νοῦν μας καὶ τοὺς ψυχικοὺς ὀφθαλμούς μας πρὸς τὸ ὡραῖον αὐτὸ δρᾶμα μιᾶς πανόπλου Ἑλλάδος ἡ ὁποία, εἰς τὰ αἱματοποτισμένα βουνὰ τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας, γράφει μὲ τὸ αἷμα τῶν τέκνων της τὰς νέας ἱστορικάς της σελίδας.

Εἶναι ἡ μία, ἡ συνεχὴς καὶ ἀδιαίρετος καὶ ἀδιάσπαστος Ἑλλὰς τὴν ὁποίαν τὰ θούρια ἀπὸ τοῦ Τυρταίου καὶ τοῦ Σόλωνος μέχρι τοῦ Ρήγα Φεραίου, ἐξακολουθοῦν νὰ συνεγείρουν, νὰ ἐμπνέουν τὸ θάρρος της, καὶ νὰ προετοιμάζουν τὴν νέαν λαμπάδα τῆς ἐθνικῆς πανηγύρεως ἡ ὁποία θ' ἀνάψῃ πανηγυρικὴ διὰ τὴν ὁριστικήν, τὴν ἀνέκκλητον, τὴν παντοτεινὴν ἀποκατάστασιν τῆς μαρτυρικῆς μας Πατρίδος.

Τ.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΘΛΙΒΕΡΟ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ

Δὲν εἴχαμε σκοπὸ ν' ἀσχοληθῶμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς καὶ πάλιν μὲ τοὺς δύο ἀδελφοὺς λιποτάκτας καὶ πλαστογράφους ἀδελφοὺς Θεοδωροπούλου διότι ἀρκετὰ περὶ αὐτῶν ἐγράφησαν, καὶ γενικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐναντίον των ἀποδοκιμασία τῶν Κυθηρίων, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴν σωρείαν τῶν ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας ἐλάβομεν τόσον ἐκ τῆς νήσου μας ὅσον καὶ ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας.

Ἐὰν ἐν τούτοις ἐπανερχόμεθα, τὸ πράττομεν ἐξ αἰτίας ἑνὸς δημοσιεύματος ἑνὸς Κυθηρίου εἰς τὸ φύλλον τῆς 23ης Ἰουνίου τρ. ἔτους τῆς ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας ἑλληνοφώνου ἐφημερίδος «Πανελλήνιος Κῆρυξ», τοῦ ὁποίου δώδεκα ὅμοια ἀποκόμματα μᾶς ἐστάλησαν ἀεροπορικῶς ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Αὐστραλίας ἀπὸ φίλους τῆς «Φωνῆς» συμπολίτας, μὲ ἐπιστολὰς ἐκφραζούσας ὅλην τὴν ἀγανάκτησιν των καὶ τὴν ἀηδίαν των διὰ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος τὸν ὁποῖον συνεχίζουν οἱ ἀδελφοὶ Θεοδωρόπουλοι μὲ χονδροειδῆ καὶ ἐλεεινὰ ψεύδη διὰ νὰ περισώσουν, ὡς φαντάζονται ὅ,τι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περισωθῇ ἀπὸ τὴν τιμήν των τὴν ὁποίαν αἱ ἄθλιαι πράξεις των κατερράκωσαν.

Τὸ δημοσίευμα τὸ ὁποῖον εἶδε τὸ φῶς εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Σύδνεϋ, ἐγένετο, ὅπως μᾶς ἔγραφαν, καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ἀδελφῶν Θεοδωροπούλων, καὶ μὲ τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς Γεωργίου Γερακίτη ἐξ Ἀρωνιαδίκων τῆς νήσου μας, ἀνθρώπου «ἀλήτου, θαμῶνος τῶν καφενείων καὶ τοῦ τζόγου ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐκρύπτετο καὶ δὲν πῆγε στρατιώτης, ὅπως μᾶς ἔγραφεν ἀγαπητὸς τῆς «Φωνῆς» φίλος. Καὶ ἰδοὺ τί λέγει ὁ ἀλήτης αὐτὸς καθ' ὑπαγόρευσιν τῶνΘεοδωροπούλων:

«Ὁ κ. Τσιτσίλιας ἐκ σκοπιμότητος γράφει εἰς τὴν «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» διὰ νὰ σκεπάσῃ τὰ ἀνομήματά του, καὶ να φαίνεται πῶς πονεῖ ἡ ψυχή του, τοὺς ἀγωνιζομένουςΚυθηρίους στρατιώτας, καὶ εὑρῆκεν ὡς στόχον τοὺς ἀδελφοὺς Θεοδωροπούλου ἐπειδὴ μετηνάστευσαν εἰς Αὐστραλίαν καὶ δὲν ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τῶν Ἐαμιτῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν. Ἔπρεπε να μείνουν οἱ δύο αὐτοὶ Κυθήριοι εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ κερδίσουν τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ;

Δὲν εἶναι σὲ θέσι αὐτὸς νὰ κρίνῃ τοὺς ἀνωτέρω ἀδελφοὺς ποὺ ξεύρομεν καλὰ πῶς ἔκαναν τὸ καθῆκον τους πρὸς τὴν πατρίδα. Καὶ ὁ ἰατρὸς μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ του κατάρτησι καὶ τὸν ἄριστο χαρακτῆρα του τιμᾷ καὶ μᾶς τοὺς Τσιργῶτες ἀλλὰ καὶ ὅλο τὸν ἑλληνισμὸ ἐδῶ.

Ὅλος ὁ κόσμος τὸν γνωρίζει καλὰ τὸν κ. Τσιτσίλια ποῖος εἶνε. Ἀλλ' ἐπειδὴ τώρα κάνει τὸν ὑπερπατριώτη καὶ βρίζει ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶνε στὴ φυλακή, σᾶς γράφω καὶ τοῦτο: Ὁ κύριος αὐτὸς ὀργάνωνε ἀπὸ τοῦ 1935 τὸ ΕΑΜ στὰ Κύθηρα. Τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1935 ἐκάλεσε ἐμᾶς τοὺς νέους ἀπὸ τ' Ἀρωνιάδικα, Φρυλιγκιάνικα καὶ Ἀλοϊζιάνικα εἰς Ἀρωνιάδικα καὶ μᾶς ζήτησε νὰ μᾶς γράψῃ στὸ ἐθνικὸ ἀπελευθερωτικὸ μέτωπο (ΕΑΜ)! ποὺ ἄρχισε τότε νὰ ὀργανώνεται σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ὅπως μᾶς ἔλεγε. Μᾶς ζήτησε δὲ καὶ 50 δραχ. συνδρομὴ ἀπὸ τὸν καθένα μας. Ἐγὼ καὶ κάποιος Ἐμμ. Γερακίτης δὲν ἐδεχθήμεν καὶ μᾶς ἔβγαλαν ἔξω. Εὐτυχῶς αὐτὸ γιὰ μᾶς. Καὶ εἴμαστε καὶ τυχεροὶ ποὺ φύγαμε τότε καὶ ἤλθαμεν ἐδῶ, διότι ἂν ἐμέναμε ἐκεῖ θὰ εἴμαστε ὅ,τι ἔγιναν καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ ἐδέχθησαν κεῖνο τὸ βράδυ. Καπεταναῖοι στὰ βουνὰ νὰ σφάζωμεν καὶ νὰ λεηλατοῦμε τὰ σπίτια ὅπως τὸ ἤθελε ὁ κ. Τσιτσίλιας.

Ὁ ὑπερπατριώτης λοιπὸν αὐτὸς ἵδρυσε καὶ διοργάνωσε τὸ ΕΑΜ στὸ Τσιρίγο ἀπὸ τοῦ 1935!! Σήμερα δὲ ἐνῶ αὐτοὶ δημιούργησαν τὴν κατάστασι αὐτὴ κάθονται ἀπαθεῖς καὶ βλέπουν τὸ ξεκλήρισμα τῆς φυλῆς μας. Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ἔχει τύψεις καὶ φοβᾶται, δι' αὐτὸ κάνει τὸν πατριώτη καὶ βρίζει τοὺς ἄλλους ποὺ ἠγωνίσθησαν κατὰ τῶν ἐαμιτῶν καὶ προδοτῶν γιὰ νὰ καλύψῃ τὶς δικές του ἀνομίες. Εἶναι καθῆκον μου νὰ σᾶς τὸ γράψω αὐτὸ διὰ νὰ τὸ γνωρίζει καὶ αὐτὸ ὅλος ὁ κόσμος. Ὁ κ.Παν. Τσιτσίλιας ἀπὸ τοῦ 1935 ὀργάνωνε τὸν κομμουνισμὸ καὶ συνέβαλε νὰ ἐπικρατήσῃ. Αὐτὰ πρὸς τὸ παρόν. Μετὰ τιμῆς καὶ ὑπολήψεως. Γεώργιος Γερακίτης, ἐξ Ἀρωνιαδίκων Κυθήρων 146 Reservoir St. Sydney».

Οἱ συμπολῖται ἀναγνῶσται τοῦ γελοίου καὶ μωροῦ αὐτοῦ λιβέλλου, θὰ τρίβουν τὰ μάτια των πληροφορούμενοι ἐξ Αὐστραλίας ὅτι ὁ κ. Τσιτσίλιας τὸ 1935 ἦτο εἰς τὰ Κύθηρα καὶ ὠργάνωνε τὸ ΕΑΜ! Φαίνεται ὅτι τὸ Ε.Α.Μ. ἦτο ἐφεύρεσις τοῦ κ. Τσιτσίλια πολλὰ χρόνια πρὶν φανερωθῇ, καὶ πρὶν οἱ ἀδελφοὶ Θεοδωροπούλου λιποτακτήσουν!

Δὲν ἀξίζει τὸν κόπο ν' ἀσχοληθῶμεν περισσότερο μὲ τὸ δημοσίευμα αὐτὸ παρὰ μόνον νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ ἐγκληματίαι ἀδελφοὶ Θεοδωρόπουλοι ἐξηπάτησαν φαίνεται καὶ αὐτὸν τὸν «ἀλήτην» Γερακίτην, πείσοντες αὐτὸν ὅτι «μετηνάστευσαν» κανονικῶς εἰς Αὐστραλίαν, ὅπως φαίνεται προκύπτων ἀπὸ τὰς φράσεις τοῦ δημοσιεύματός του: «μετηνάστευσαν εἰς Αὐστραλίαν καὶ δὲν ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τῶν Ἐαμιτῶν».

Φαίνεται ὅτι ὁΓερακίτης δὲν ἐπῆρε χαμπάρι ὅτι ὁ μὲν ἰατρὸς Δ. Θεοδωρόπουλος ἔφεδρος ἀξιωματικὸς ὢν ἐλιποτάκτησεν ἀπὸ τὸ 117ον Τάγμα πεζικοῦ εἰς ὃ ὑπηρέτει ἀπὸ τῆς 9 Δεκεμβρίου 1946, καὶ ὅτι διεγράφει ἀπὸ αὐτὸ τὴν 7ην Ἰουνίου 1947 ὡς λιποτάκτης, καὶ διώκεται διὰ τοῦτο ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς.

Ἐπίσης ὅτι ὁ ἀδελφός του Παν Θεοδωρόπουλος, ἀφοῦ διὰ πλαστογραφίας ἔλαβε ψεύτικο πιστοποιητικὸν τῆς ἡλικίας του ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος Ἀρωνιαδίκων, ἐπέτυχε νὰ λάβῃ διαβατήριον καὶ νὰ φύγῃ δι' Αὐστραλίαν, δι' ὃ καὶ οὗτος διώκεται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀστυνομίαν τῶν ἀλλοδαπῶν εὑρίσκεται ἡ ἀστυνομικὴ ταυτότης τοῦ Π. Θεοδωροπούλου μὲ τὴν φωτογραφίαν του καὶ ἔτος ἐν αὐτῇ γεννήσεώς του τὸ 1920 ἐνῶ αὐτὸς παρουσίασε πιστοποιητικὸν γεννήσεως 1928 βάσει τοῦ ὁποίου ἐξηπατήθησαν αἱ Ἀρχαὶ καὶ τοῦ ἐχορήγησαν διαβατήριον. Καὶ εἶνε γνωστὸν ὅτι δι' αὐτὸ τ' ἀρχεῖα τῆς κοινότητος Ἀρωνιαδίκων κατεσχέθησαν, καὶ οἱ ὑπεύθυνοι προσοίζονται διὰ τὸ Κακουργιοδικεῖον.

Εἰς τὸ θλιβερὸν αὐτὸ κατάντημα ἔφθασαν οἱ δύο αὐτοὶ ἀδελφοὶ διὰ νὰ σώσουν τὸ τομάρι των. Δὲν ἠμπορεῖ ὅμως παρὰ νὰ εἶνε δυστυχεῖς ἄνθρωποι, διότι ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἡ ἀνθρωπίνη συνείδησις περιφρονοῦν καὶ στιγματίζουν κάθε ἄνθρωπον ποὺ ἀποφεύγει τὰς πρὸς τὸ ἔθνος του ὑποχρεώσεις του καὶ ἐνεργεῖ τοιούτου εἴδους ἐγκληματικὸς πράξεις. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ Θεοδωρόπουλοι ὑπῆρξαν ἐγκληματίαι καὶ πρὸς τὸ ἔθνος των, καὶ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα τῆς ὁποίας τὸ ἔντιμον ὄνομα ἐκηλίδωσαν κατὰ πρωτοφανῆ εἰς τὴν ἱστορίαν της τρόπον.

Βεβαίως ἡ ἀποδοκιμασία των ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας ἱκανοποιεῖ κάπως τὸ δημόσιον αἴσθημα. Ἀλλὰ δὲν εἶνε πλήρης. Τότε θὰ εἶνε πλήρης ὅταν οἱ ἀτιμάσαντες τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα δύο ἀδελφοί, εὑρεθοῦν ἐνώπιον τῶν δικαστῶν τῆς πατρίδος των διὰ νὰ λογοδοτήσουν διὰ τὰς ἐλεεινὰς των πράξεις.

ΤΩΒΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΡΗΜΩΣΙΣ

Ὀκτὼ νέα ἄτομα ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς νήσου δι' Αὐστραλίαν ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πέντε ἦσαν μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Τὰ ὑποκαταστήματα τῶν Τραπεζῶν ἐν τῇ νήσῳ συνεπτύχθησαν καὶ ἀνοίγουν τὰς πύλας των ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος. Τὰ μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα περιωρίσθησαν εἰς ἐλάχιστα καὶ οἱ κάτοικοι ἀναμένουν τὰς διανομὰς τοῦ δελτίου διὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν διατροφήν των.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σημερινὴ εἰκὼν τῆς νήσου. Καὶ ἡ κατάστασις συνεχίζεται! Μέτρα βελτιώσεως δὲν φαίνονται. Συζητήσεις μόνον γίνονται καὶ μεγαλεπήβολα σχέδια, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πόθος τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τῆς νήσου ἐντείνεται. Ὅλοι ζητοῦν νὰ φύγουν καὶ μόνον οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ τὸ ἐπιτύχουν ὑπομένουν καρτερικῶς τὴν μοῖραν των ἀναμένοντες τὴν βελτίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς μας καταστάσεως, τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Μάρσαλ καὶ εἰς τὸ Τσιρίγο γιὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσι τῶν δρόμων του!

Θαυμασία ἐποχή! Ἀκόμη λίγο καὶ τὰ Κύθηρα μὲ τὰς πολλὰς δυνατότητας ἐπιβιώσεώς των θὰ καταντήσουν ἔρημοι βράχοι ἐλλείψει ἀνθρώπων, κρατικῆς μερίμνης καὶ εἰλικρινοῦς δι' αὐτὰ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀντιπροσώπων των.

ΚΥΝΙΣΜΟΣ

«..Εὑρῆκεν ὡς στόχον τοὺς ἀδελφοὺς Θεοδωροπούλου ἐπειδὴ μετηνάστευσαν εἰς Αὐστραλίαν καὶ δὲν ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τῶν ἐαμιτῶν καὶ κομμουνιστῶν. Ἔπρεπε νὰ μείνουν οἱ δύο αὐτοὶ Κυθήριοι εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ κερδίσουν τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ»;

Ὁ «ἀλήτης» Γερακίτης ὁ ὁποῖος ὑπέγραψε καθ' ὑπαγόρευσι τῶν Θεοδωροπούλων τὸ δημοσίευμα αὐτὸ τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης κυνικότητος εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος εἰς τὴν ἑλληνόφωνον ἐφημερίδα τοῦ Σύδνεϋ, εἶχε προφανῶς ἀπωλέσει κάθε ἴχνος συναισθήσεως περὶ στοιχειώδους εὐθύνης.

Δύο ἀδελφοὶ δραπέται ἐκ τῆς πατρίδος των, πλαστογράφοι καὶ λιποτάκται ἐν ὥρᾳ μάχης ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατεύματος, καὶ διωκόμενοι διὰ τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης, μετεβλήθησαν εἰς ἀθώους μετανάστας! Καὶ τί θὰ ἔπρεπε βέβαια νὰ ἔκαναν οἱ ἄνθρωποι; Ἔπρεπε νὰ μείνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ τοὺς σφάξουν οἱ κατσαπλιάδες; Τὸ σκασαν λοιπὸν κι' αὐτοὶ γιὰ τὴν Αὐστραλία, καὶ γιὰ νὰ δείξουν τὸν πατριωτισμόν των ἐξεσπάθωσαν ἐκεῖ μὲ δημοσιεύματα ὑμνοῦντα τοὺς ἥρωας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821!

Ἐὰν οἱ Κυθήριοι τῆς Αὐστραλίας αἰσθάνονται ἀκόμη τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ Ἕλληνος, ἐὰν σέβονται τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος, καὶ ἐὰν δὲν ἀπώλεσαν τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, μίαν ὑποχρέωσιν ἔχουν νὰ ἐκτελέσουν. Νὰ φροντίσουν ὅπως ἐκδιωχθοῦν τὸ ταχύτερον ἐξ Αὐστραλίας οἱ δύο αὐτοὶ ἐγκληματίαι Θεοδωρόπουλοι, καὶ νὰ κλεισθῇ ὁ «ἀλήτης» Γερακίτης σὲ κανένα ἄσυλον. Ἄλλως ἡ εὐθύνη καὶ αὐτῶν εἰς μίαν ὑπόθεσιν ἡ ὁποία ἔριψε μίαν τόσω μελανὴν κηλῖδα εἰς τὸ ἔντιμον Κυθηραϊκὸν ὄνομα, θὰ εἶναι βαρυτάτη.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΩΝ

Τὸ Κράτος ἀπεφάσισε τὴν διενέργειαν Δημοτικῶν ἐκλογῶν. Προσεχῶς μὲν διὰ τὴν ἐκλογὴν Δημάρχων, βραδύτερον δὲ κοινοτικῶν συμβουλίων. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἂς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψει των ἀπὸ τοῦδε, καὶ ἂς λάβουν τὰ μέτρα των διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἱκανοτέρων. Εἶναι γνωστὴ βέβαια ἡ ἔλλειψις ἀνθρώπων καταλλήλων διὰ τὰ κοινοτικὰ ἀξιώματα, ὡς καὶ ἡ ἀποφυγὴ τῶν περισσοτέρων νὰ δεχθοῦν κοινοτικὸν ἀξίωμα.

Αἱ κοινότηές μας ἔχουν παραλύσει καὶ εἶναι ἀνάγκη, ἂν πρόκειται ν' ἀνορθωθοῦν, νὰ εὕρουν τοὺς καλυτέρους ὡς κοινοτάρχας των. Ἄλλως ἂς ζητήσουν τὴν ἐπαναβίωσιν τῶν δύο ἐν τῇ νήσῳ δήμων, ἢ τὴν δημιουργίαν ἑνώσεως κοινοτήτων ὅπως προβλέπει ὁ σχετικὸς Νόμος.

Ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτὴν τῶν κοινοτήτων μας ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν κοινοτήτων ἀπέτυχεν, ὅπως ἀπέτυχεν καὶ ἡ μεταρροπὴ τῶν σχολείων. Σήμερον φαίνεται πόσον μέγα σφάλμα ἦτο ἡ κατάργησις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, τῶν μικρῶν αὐτῶν πανεπιστημίων τοῦ ἑλληνικοῦ χωριοῦ.

ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ

Εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἤρχισεν ζωηρὰ διένεξις μεταξὺ παλαιῶν ἑλλήνων μεταναστῶν καὶ νέων τοιούτων. Οἱ νέοι κατηγοροῦν τοὺς παλαιοὺς ὅτι εἶναι ἐκμεταλλευταὶ τῆς ἐργασίας των, ὅτι δὲν γνωρίζουν νὰ ζήσουν, καὶ ὅτι μόνον καφενεῖα καὶ χαρτοπαικτικὰς λέσχας ξέρουν νὰ διατηροῦν.

Καὶ οἱ παλαιοὶ τοὺς ἀπαντοῦν ὅτι δὲν τοὺς κάλεσε κανεὶς εἰς τὴν Αὐστραλίαν, παρὰ μόνοι των ἐξελιπάρησαν τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς των νὰ τοὺς στείλουν τὰ ναῦλα των καὶ μίαν πρόσκλησιν, πιστεύσαντες ἴσως ἀπὸ τὰ δέματα ποὺ ἔλαβον ὅτι εἰς τὴν Αὐστραλίαν ῥέει Πακτωλὸς χρυσοῦ καὶ ἐπικρατεῖ καλοζωΐα. Ἄν, σήμερον, τοὺς λέγουν σεῖς οἱ νέοι ὑποφέρετε ἐδῶ καὶ σᾶς φαίνεται ἡ δουλειὰ βαρειά, φταίει τὸ κεφάλι σας διότι εἶσθε τεμπέληδες, διότι τὰ θέλετε ὅλα ἕτοιμα καὶ νομίζετε ὅτι ἡ περιουσία τῶν συγγενῶν ποὺ σᾶς κουβάλησαν, καὶ τὴν ὁποίαν μὲ τόσους κόπους καὶ βάσανα ἐδημιούργησαν, πρέπει νὰ θεωρῆται καὶ ἰδική σας!

Εἶναι ἀγνωμοσύνη, τοὺς λέγουν, καὶ παραλογισμὸς νὰ κατηγοροῦνται αἱ προηγηθεῖσαι γενεαὶ τῶν μεταναστῶν διότι ἔζησαν μέσα σὲ στερήσεις καὶ οἰκονομίας καὶ βάσανα, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ζωὴν τῶν νέων, διότι αὐταὶ μὲν ἠμπορεῖ νὰ κακοέζησαν ἔθεσαν ὅμως τὰς βάσεις τῆς καλοζωΐας τῶν μεταγενεστέρων.

Ἂν ἡμεῖς οἱ παλαιοί, λέγουν εἰς τοὺς νέους, δὲν ἐπεινοπαθοῦσαμε, δὲν θὰ εὑρίσκατε σεῖς οἱ νέοι στήριγμα γιὰ νὰ σταθῆτε. Θυμηθῆτε τὸ ἀνέκδοτο τοῦ Κανάρη. Ἦταν ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὁ ἔνδοξος πυρπολητὴς ὅταν κάποιος συμπολεμιστής του, καταβεβλημένος ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ ῥακένδυτος λησμονημένος ἀπὸ τὸ ἐπίσημον Κράτος, μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν κλητῆρα νὰ ἰδῇ τὸν «Κωνσταντῆ». Ὁ κλητὴρ ἀκτινοβολῶν μέσα στὴ χρυσὴ στολή του ἐδίωξε τὸν ἐπισκέπτην ἀποκαλῶν αὐτὸν ζητιᾶνον. Καὶ ὁ ἐπισκέπτης ἀπήντησεν εἰς τὸν κλητῆρα μὲ τοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ:

Ἂν οἱ ζητιᾶνοι σὰν ἐμὲ
δὲν ἔχυναν τὸ αἷμα,
οἱ «Καπετάνιοι» σὰν καὶ σὲ
δὲν θὰ φοροῦσαν στέμμα!

ΚΑΙ Η ΔΙΕΝΕΞΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἔπειτα γιατί νὰ παραπονεῖσθε, ἐξακολουθοῦν νὰ λέγουν εἰς τοὺς νέους μετανάστας οἱ παλαιοί. Ὅλοι οἱ συγγενεῖς σας ἐδῶ σᾶς παρέστησαν τὴν ἐν Αὐστραλίᾳ κατάστασιν καὶ τοὺς σκληροὺς ὅρους ἐργασίας καὶ ζωῆς, καὶ σεῖς παρ' ὅλα αὐτὰ τοὺς ἐξελιπαρήσατε νὰ σᾶς φέρουν ἐδῶ. Καὶ σᾶς ἔφεραν μὲ τὰ ἔξοδά των ἀνερχόμενα εἰς ἑκατοντάδας λιρῶν, σᾶς ἔδωκαν ἐργασίαν ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους, σᾶς περιέβαλλαν μὲ στοργὴν καὶ ἀγάπην μέσα εἰς μίαν οἰκογενειακὴν ἀτμόσφαιραν, καὶ σεῖς φαίνεσθε ἀχάριστοι καὶ τοὺς ἀποκαλεῖτε ἐκμεταλλευτάς σας! Τί ζητεῖτε τέλος πάντων; Τί θέλετε; Νὰ σᾶς δώσουν οἱ συγγενεῖς σας τὰς περιουσίας των ποὺ μὲ μόχθους καὶ κόπους ἐδημιούργησαν ἀνακατεμένους μὲ ἱδρῶτα καὶ αἷμα; Ἀπογοητεύεσθε βέβαια διότι φαίνεται ὅτι ἤλθατε ἐδῶ νὰ ἐγκαθιδρυθῆτε ὡς διευθυνταὶ μεγάλων καὶ φανταστικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν συγγενῶν σας, καὶ βρήκατε ταπεινὰ ψαράδικα καὶ Μίλκ Μπάρς, λησμονοῦντες ὅτι ἀπὸ τὰ ταπεινὰ αὐτὰ φτωχομάγαζα βγῆκαν τὰ χρήματα ποὺ σᾶς ἔστειλαν οἱ συγγενεῖς σας γιὰ νὰ κουβαληθῆτε ἄλλοι μὲ ἀεροπλάνα καὶ ἄλλοι μὲ πολυτελῆ ἐπιβατικὰ ἀτμόπλοια!

Καὶ ἡ διένεξις συνεχίζεται εἰς τὸν αὐτὸν τόνον δημιουργοῦσα ἐχθρότητας αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι εὐχάριστοι, οὔτε καὶ ἐξυπηρετικαὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Διὰ τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ τεθῇ τέρμα εἰς αὐτήν, καὶ ν' ἀντιληφθοῦν πάντες ὅτι καλὰ ἢ κακὰ ἕνας κόσμος ὁλόκληρος μετέβη εἰς Αὐστραλίαν γιὰ νὰ ζήσῃ, καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ὑφίσταται οὔτε ἐξοντωτικὴν ἐκμετάλλευσιν, οὔτε ὕβρεις διότι τυχὸν ἔλαβε τὰ ναῦλα του ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του γιὰ νὰ μεταναστεύσῃ. Ὀφείλουν ὅμως καὶ οἱ νέοι μετανάσται νὰ ἔχουν εὐπρέπειαν γλώσσης, καὶ νὰ εἶναι εὐγνώμονες πρὸς τοὺς συγγενεῖς των ἢ συμπολίτας των οἱ ὁποῖοι τοὺς διευκόλυναν νὰ μεταναστεύσουν. Ὅταν τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης ἀπολεσθῇ καὶ ἡ ἀχαριστία κυριαρχήσῃ ὡς δόγμα, δύσκολα πλέον θὰ εὑρίσκωνται ἄνθρωποι ν' ἀνοίγουν τὴν ψυχή των καὶ τὴν τσέπη των εἰς ἐκλιπαροῦντας βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν ἀνθρώπους.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΜΑΣ

Ἡ νῆσος μας ἀπασχολεῖται διαρκῶς μὲ τὴν τακτοποίησιν τῆς ἐξωτερικῆς συγκοινωνίας. Ὁ χειμὼν πλησιάζει καὶ αἱ ἀνωμαλίαι προσεγγίσεως ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς διαφόρους ὅρμους της καὶ αἱ ταλαιπωρίαι τῶν ταξειδιωτῶν θὰ προκαλέσουν καὶ πάλιν τὰς εὐλόγους διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων. Καὶ ἡ ἱστορία θὰ συνεχίζεται ἐὰν δὲν εὑρεθῇ τρόπος ὁριστικῆς διευθετήσεως τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Καμμιὰ ἐκ τῶν ὑποδειχθεισῶν λύσεων δὲν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὥστε νὰ ἡσυχάσῃ ὁ τόπος.

Τώρα νέαι πληροφορίαι ἐξ Αὐστραλίας ἀναφέρουν ὅτι ἐκεῖ γίνεται σοβαρὰ συζήτησις μεταξὺ συμπολιτῶν οἵτινες ἐξακολουθοῦν ν' ἀγαποῦν τὸν τόπον μας, περὶ ἀναλήψεως ὑπ' αὐτῶν προσπαθείας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας, καὶ τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς ἀεροδρομίου εἰς ἐπίκαιρον σημεῖον τῆς νήσου μας.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν ἐπὶ τέλους ἐπετύγχανεν ἡ προσπάθεια αὐτὴ διότι, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαμεν, ἡ ἵδρυσις ἑνὸς ἀεροδρομίου θὰ ἐξυπηρέτῃ πολλαπλῶς τὴν νῆσον μας.

Νομίζομεν ἐν τούτοις ὅτι πρὸ πάσης ἐκτελέσεως παρομοίου ἔργου πρέπει νὰ μελετηθῇ καὶ νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα τῶν κατοικιῶν καὶ νὰ ὀργανωθῇ μιὰ ξενοδοχειακὴ ἐπιχείρησις εἴτε ἀπὸ ἰδιώτας ἢ τῇ βοηθείᾳ τοῦ Κράτους, διότι μία ἐπιβατικὴ κίνησις δι' ἀεροπλάνων μὲ τὴν νῆσον μας ἐὰν δὲν συνοδεύεται μὲ τὰς σχετικὰς ἐπὶ τοῦ τόπου ἀνέσεις τῶν ἐπιβατῶν, θὰ καταλήξῃ εἰς δυσφημισμὸν τοῦ τόπου μὲ ὅλα τὰ δυσάρεστα ἐπακόλουθα. Καὶ ὁμιλοῦμεν διὰ τοὺς ξένους κυρίως ποὺ θὰ θελήσουν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ Κύθηρα, καὶ ὄχι τοὺς ἐντοπίους οἱ ὁποῖοι θὰ εὕρισκον ἕνα μέρος εἰς τὴν νῆσον διὰ νὰ σκεπασθοῦν.

Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἐπιχειρήσουν τὸν ἆθλον αὐτόν, διότι περὶ ἄθλου πρόκειται. Καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ γίνῃ εὐρεῖα πρῶτον μελέτη τῶν προβλημάτων αὐτῶν ποὺ προκύπτουν καὶ κατόπιν, ἀφοῦ ταῦτα λυθοῦν, νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἔργον. Ἄλλως πᾶσα ἐσπευσμένη ἀπόφασις θὰ ἦτο παρακεκινδυνευμένη.

Διευθύνσεις ὑπευθύνων: Παν. Κ. Τσιτσίλιας ὁδὸς Μηθύμνης ἀρ. 27β Τυπογραφεῖον: Ι. Προδρόμου Ἀνδρέου Μεταξᾶ 20.

ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑ

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ - Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὰ ὑπὸ τὸν Γρίβαν στρατεύματα τῶν «ὀρεινῶν» κατέλαβον διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως, ὡς καὶ τὸν στρατῶνα τοῦ πυροβολικοῦ, ἐνῶ οἱ «Πεδινοὶ» κατέλαβον τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἄλλα ὀχυρὰ σημεῖα τῆς πρωτευούσης. Δεινὴ ὡς ἐκ τούτου ἐπέκειτο αἱματοχυσία ἐὰν δὲν κατορθοῦτο ἡ ἐντὸς τῆς ἡμέρας σύγκλησις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις συνελθοῦσα ὄντως τὴν ἐπομένην (9 Φεβρουαρίου), ἀφοῦ συνεζήτησε, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν σωματαρχῶν τοῦ στρατοῦ ἀπαιτούσης τὴν μεταβολὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐξέδωκε, μετὰ τετράωρον θυελλώδη συζήτησιν, τὸ ἀκόλουθον σωστικὸν τῆς καταστάσεως ψήφισμα τὸ ὁποῖον σπουδαίως διηυκόλυνε ἡ παραίτησις τοῦ Μπενιζέλου Ρούφου, τοῦ δευτέρου δηλαδὴ μέλους τῆς τριανδρίας μετὰ τὴν παραίτησιν ἐξ αὐτῆς τοῦ Κανάρη.

«Ἡ Β' Ἐθνικὴ ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις ἀναλαμβάνει εἰς ἑαυτὴν τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἣν θέλει διατηρήσει καὶ διενεργεῖ μέχρι τῆς ἀποφάσεως της περὶ νέας Κυβερνήσεως διὰ τοῦ προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου».

Κατόπιν τοῦ ψηφίσματος τούτου καὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ρούφου, ὁ δικτάτωρ Βούλγαρης ἀπομονωθεὶς ἠναγκάσθη νὰ παραδώσῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Συνελεύσεως Μωραϊτίνην ὅστις ἀνήγγειλεν δι' ἐπιτροπῆς τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸν στρατὸν ὁ ὁποῖος οὕτω ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς στρατῶνας ζητωκραυγάζων ὑπὲρ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἔθνους.

Τὴν 13ην Φεβρουαρίου κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀνετέθη εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς Ζηνόβιον Βάλβην ἡ πρωθυπουργία, ἄνδρα μετριοπαθῆ καὶ ἀμερόληπτον ὅστις ἐσχημάτισε τὸ νέον Ὑπουργεῖον*.

Κατόπιν τούτου κατέπαυσαν αἱ σκηναὶ εἰς τὴν πόλιν αἱ ὁποῖαι ὠνομάσθησαν «Φεβρουαριανὰ» ὁ δὲ στρατὸς συγκεντρωθεὶς ὁλόκληρος ἐν τῇ πλατείᾳ Ὁμονοίας ὡρκίσθη ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως πίστιν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ὑπακοὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεώς της.

Ἡ ἐπὶ τρίμηνον κυβερνητικὴ δικτατορία τοῦ Βούλγαρη ὑποχρεωμένη νὰ στηριχθῇ ἐπὶ ἀφοσιωμένων εἰς αὐτὴν ἀνθρώπων, εἶχε διαφθείρει τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας τοῦ στρατεύματος καὶ ἐπέφερε σπατάλην τοῦ δημοσίου χρήματος. Μετὰ τοῦ χρήματος αὐτοῦ εἶχον σπαταληθεῖ καὶ αἱ σταλεῖσαι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνεισφοραὶ διὰ τὸν ἀγῶνα. Συγχρόνως δὲ πλῆθος ἀνικάνων ὑπαλλήλων κατέλαβε τὰς σπουδαιοτέρας δημοσίας θέσεις καὶ ἤρχισε νὰ πνέῃ ἄνεμος κοινωνικῆς ἀποσυνθέσεως ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἔπρεπε ν' ἀντιδράσῃ τὸ Ὑπουργεῖον Βάλβη.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἀνεζητεῖτο ὁ νέος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἀλφρέδου εἶχε ματαιωθῇ λόγῳ ἀντιζηλιῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων κατόπιν προτάσεως αὐτῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς κυβερνήσεις Παρισίων καὶ Πετρουπόλεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου (1832) κατὰ τὴν ὁποίαν, τὰ μέλη τῶν βασιλευουσῶν Δυναστειῶν τῶν τριῶν τούτων Δυνάμεων ἀπεκλείοντο τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου.

Ὁ πρωθυπουργὸς τέλος Βάλβης συγκαλέσας τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἀνήγγειλε τὴν 18 Μαρτίου 1863 εἰς αὐτὴν ὅτι αἱ τρεῖς εὐεργέτιδες Δυνάμεις προτείνουν ὡς βασιλέα τῆς Ἑλλάδος τὸν πρίγκηπα Γουλιέλμον Γεώργιον, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας ἔδωκε τὴν συγκατάθεσίν του, καὶ προέτεινεν ὅπως: «δι' ὁμοφώνου ψήφου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ δι' ἀναστάσεως, ἐκλεγῇ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ὡς βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἐγερθεῖσα σύσσωμος ἀνεφώνησεν: «Ζήτω ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Χριστιανὸς ὁ συνταγματικὸς βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, κατόπιν δὲ ἐξέδωκε τὸ ψήφισμα τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τριμελοῦς ἐκ τῶν μελῶν της ἐπιτροπῆς: Κ. Κανάρη, Θ. Ζαΐμη καὶ Δ. Θ. Γρίβα ἥτις μεταβαίνουσα εἰς Κοπεγχάγην ἤθελε προσφέρει εἰς τὸν Γεώργιον τὸ στέμμα ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Δανίαν αἱ κομματικαὶ ἀντιθέσεις ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ὀξύνθησαν. Εἰς τὰς δύο ἰσχυροτέρας αὐτῆς φατρίας τῶν «Ὀρεινῶν» καὶ τῶν «Πεδινῶν» προσετέθη καὶ τρίτη τοιαύτη ἐκ πληρεξουσίων ὀνομασθέντων «ἐκλεκτικῶν» ἥτις ὑποστηρίζουσα ἄλλοτε μὲν τοὺς ὀρεινοὺς καὶ ἄλλοτε τοὺς πεδινοὺς καθίστα ἀσταθῆ τὴν κυβερνητικὴν πλειοψηφίαν καὶ τὸν σχηματισμὸν μονομεροῦς κυβερνήσεως. Μετέπειτα ἐσχηματίσθη καὶ ἄλλη ὁμὰς πληρεξουσίων ὑπὸ τὸν Ἐπαμεινώνδα Δεληγεώργην ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς.

Αἱ κομματικαὶ αὗται ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἀντιθέσεις εἶχον δυσμενῆ ἀντίκτυπον εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας. Ἡ ὑποβόσκουσα ἀναρχία ἦτο προφανὲς ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐξεργνύετο. Λεηλασίαι ἐλάμβανον χώραν εἰς πλείστας ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς καὶ Πελοποννήσου. Συμμορίαι ἐφορολόγουν τοὺς ἀγροτικοὺς καὶ ὀρεινοὺς πληθυσμοὺς ὡς νὰ ἦσαν Κυβέρνησις, καὶ ἀκόμη ὀλίγον ἔξωθεν τῶν Ἀθηνῶν ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἰσχὺν εἶχε. Σώματα ὁπλοφόρων πανταχοῦ ἐσχηματίζοντο πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν συμμοριῶν ἀλλὰ καὶ αὐτὰ κατέληγον εἰς ἁρπακτικὰς καὶ ληστρικὰς συμμορίας.

Εἰς τὰς Ἀθήνας κατόπιν ὀχλαγωγίας στρεφομένης κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁ πρωθυπουργὸς Βάλβης παρητήθη. Τοῦτον διεδέχθη τὴν 27 Μαρτίου 1863 ὁ Δ. Κυριακὸς ὅστις παρέμεινεν ἕνα μῆνα ὡς πρωθυπουργός, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησίς του, ὡς συγκροτηθεῖσα ἐκ διαφόρων ἐν τῇ Συνελεύσει ἀποχρώσεων, ἦτο διῃρημένη. Κατόπιν τούτου τὰ δύο κόμματα, ὀρεινοὶ καὶ πεδινοί, ὑπεστήριξαν ὡς πρωθυπουργὸν τὸν Μπενιζέλον Ροῦφον ὅστις κατήρτισε τὴν 29 Ἀπριλίου 1863 τὴν νέαν Κυβέρνησιν ἥτις περιέλαβεν ὡς Ὑπουργοὺς πάντας τοὺς τῆς προηγουμένης κυβερνήσεως πλὴν δύο.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μεταβᾶσα εἰς Δανίαν τριμελὴς ἐπιτροπὴ διὰ τὸν Βασιλέα ἐνήργησε συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Μέγα γεῦμα ἐδόθη πρὸς τιμήν της ἐν Κοπεγχάγῃ, ὁ δὲ Κ. Κανάρης ἐγένετο ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων ἐκδηλώσεων θαυμασμοῦ ὑπὸ τοῦ Δανικοῦ λαοῦ, καὶ πολλῶν ἐπαίνων εἰς τὰς στήλας τοῦ ἐγχωρίου τύπου.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐπανόδου τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Κυβέρνησις προητοίμαζε τὰ τῆς καθόδου τοῦ Βασιλέως. Πλὴν ἡ θέσις αὐτῆς καθίστατο καθημερινῶς δυσχερεστέρα διότι οἱ πεδινοὶ τῶν ὁποίων ἡ δύναμις εἶχεν σπουδαίως ἐξασθενίσει ἐκ τῆς ἀποσκιρτήσεως πρὸς τοὺς ὀρεινοὺς τοῦ Λόντου, ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν ν' ἀνατρέψουν αὐτήν. Εἰς τὰς ἀποφάσεις των ἦλθεν ἀπροόπτως ἐπίκουρος τὸ ἐπεισόδιον ἑνὸς ἐν Ἀθήναις Γάλλου διευθυντοῦ Ἱπποδρομίου ὀνόματι Σουλιέ. Τὴν θυγατέρα τοῦ Γάλλου αὐτοῦ ἀπήγαγον στρατιῶται τινὲς καὶ ὑπαξιωματικοί, ἐκ τούτου δὲ ἐδημιουργήθη διπλωματικὸν ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον ἔληξε διὰ τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς παθούσης Γαλλίδος.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἐξεμεταλλεύθη εὐρέως τὸ κόμμα τῶν πεδινῶν διὰ κατηγοριῶν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀνικάνου νὰ ἐπιβληθῇ, ἐζήτει δὲ τὴν παραίτησίν της. Ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει σφοδραὶ διεξήγοντο συζητήσεις. Ὁ Κ. Πετσάλης κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 12ης Ἰουνίου ἐπετέθη σφοδρότατα κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Κουμουνδούρου ὡς σπατάλου. Ὁ Κουμουνδοῦρος ἀπαντῶν ἔψεξε τὴν συναλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων καὶ τῶν παραλόγων των ἀπαιτήσεων, καὶ ἐχαρακτήρισεν ὡς συκοφαντίας τὰ λεχθέντα ἐναντίον του.

Ἡ Κυβέρνησις ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὰς κατ' αὐτῆς κατηγορίας ἔσπευσε νὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης πρὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις παρέσχε τὴν ἐμπιστοσύνην της διὰ μεγάλης πλειοψηφίας.

Τοῦτο ὅμως ἐξήγειρε τοὺς πεδινοὺς οἵτινες ἐπιδιώκοντες τὴν πάσῃ θυσίᾳ παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπέδειξαν εἰς τὸν πεδινὸν ἐν τῇ κυβερνήσει ὑπουργὸν Ι. Μπότσαρην νὰ παραιτηθῇ, ἐλπίζοντες διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ νὰ παρασύρουν εἰς παραίτησιν ὁλόκληρον τὴν κυβέρνησιν. Ὁ Μπότσαρης πράγματι παρητήθη.

Ὅταν δὲ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 Ἰουνίου ἐγένετο ψηφοφορία ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ Μπότσαρη ἡ κυβέρνησις ἐκέρδισε αὐτὴν καὶ ἔσπευσεν εὐθὺς ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν παραιτηθέντα ὑπουργὸν διὰ τοῦ πληρεξουσίου ἀντισυνταγματάρχου Πάνου Κορωναίου ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, συγχρόνως δὲ νὰ τοποθετήσῃ ὡς ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν τὸν Μιλτ. Κανάρην.

Ἡ ἀποτυχία τῶν πεδινῶν, καὶ ἰδίως ἡ ἐκλογὴ τοῦ Κορωναίου ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διατηροῦντος μάλιστα καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἐπέτεινον τὰ πάθη καὶ προεκάλεσαν τὸν ἐμφύλιον ἐν Ἀθήναις πόλεμον, τὸν γνωστὸν ὡς «Ἰουνιακά».

Ὁ Κορωναῖος εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον ἡμερησίαν διαταγὴν πρὸς τοὺς στρατιώτας:

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

Στρατιῶται,

«Ἀναλαμβάνω ὅπερ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις μοὶ ἀνέθεσε βαρὺ φορτίον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν θαρρῶν οὐχὶ εἰς τὰς δυνάμεις μου, ἀλλ' εἰς τὰς ἰδικάς σας.

Οὔτε σᾶς ἀπειλῶ μὲ τὴν αὐστηρότητα τῶν Νόμων, οὔτε σᾶς δίδω ὑποσχέσεις προβιβασμῶν ἢ ἄλλων ἀμοιβῶν. Γιγνώσκω ὅτι θέλετε ἐκπληρώσει τὸ καθῆκον σας, καθὼς γινώσκετε ὅτι θέλω ἐκπληρώσει καὶ ἐγὼ τὸ ἰδικόν μου.

Ἂν πρὸς στιγμὴν μερικαὶ πράξεις ἦλθον νὰ ἐπισκιάσωσι τὴν ὑπόληψιν τοῦ στρατοῦ, δείξατε διὰ τῆς διαγωγῆς σας ὅτι αὕτη μένει ἀκηλίδωτος, καὶ σεῖς πρῶτοι ἀποκρούσατε τοὺς ἐνόχους.

Στρατιῶται!

Ἡ Πατρὶς ἀναμένει παρ' ὑμῶν μίαν ἔτι μεγάλην ὑπηρεσίαν. Θέλετε ἀρνηθῇ αὐτήν; Ἐγὼ ἀπαντῶ ἀνθ' ὑμῶν ὅτι εἶσθε ἕτοιμοι νὰ ὑποστῆτε πᾶσαν θυσίαν, ἂν ὑπάρξῃ ἀνάγκη, πρὸς σωτηρίαν της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17—6—1863

Ὁ

Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Π. Κορωναῖος

(ἀκολουθεῖ)

(*) Ἡ πρωθυπουργία τοῦ Ζ. Βάλβη διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 13 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 27 Μαρτίου 1863.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁ ἐκ Λειβαδίου συμπολίτης στρατιώτης Γεώργιος Π. Λευθέρης ἐτραυματίσθη κατά τινα ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν.

ΝΕΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ὁ κ. Ἰωάννης Φατσέας, υἱὸς τοῦ αἰδεσ. ἱερέως κ. Γ. Φατσέα δοὺς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις του ἐν τῇ Μαρασλείῳ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ ἔλαβε τὸ δίπλωμά του μὲ τὸν ἐξαίρετον βαθμὸν λίαν καλῶς.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΠΑΝ. Σ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸν ἡρωϊκὸν θάνατον τοῦ Ἰατροῦ Παν. Δημοπούλου περὶ οὗ ἡ «Φωνὴ» ἠσχολήθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον της, ἀνήγγειλεν ὡς ἀκολούθως ὁ διοικητὴς τῆς Μοίρας του πρὸς τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων στρατηγὸν κ. Πιτσίκαν:

«Τὸ σεμνὸ παληκάρι, τὸ καύχημα καὶ ὑπόδειγμα τῆς Α' Μοίρας Καταδρομῶν δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἐφονεύθη ἐξ ἐκρήξεως ἐχθρικῆς νάρκης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων — Γραμμένης τὴν 10ην Μαΐου 1949 ἐνῶ μετέβαινεν ἐπ' αὐτοκινήτου δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας.

«Ἡμεῖς ὁ Διοικητής, οἱ ἀξιωμα-

τικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Μοίρας ἐθλίβημεν βαθύτατα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιούτου ἥρωος, ἀλλὰ παρηγορούμεθα μὲ τὴν σκέψιν ὅτι ἡ θυσία του δὲν ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ, ἀλλὰ θ' ἀποτελῇ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπιζῶντας φωτεινὸν σύμβολον ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνέῃ διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ σκληροῦ μας ἀγῶνος.

«Παρακαλοῦμεν κ. Δήμαρχε ὅπως ἀνακοινώσητε εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ φονευθέντος τὸ θλιβερὸν τοῦτο γεγονὸς καὶ διαβιβάσητε πρὸς αὐτοὺς τὰ θερμὰ συλλυπητήρια ἐμοῦ, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὁπλιτῶν τῆς Μοίρας».

Οἱ Κυθήριοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ σεμνὸς καὶ μὲ τόσας πράγματι ἀρετὰς προικισμένος νέος ἔχαιρε τόσης ἐκτιμήσεως, συμμετέχουν εἰς τὸ πένθος τῆς οἰκογενείας του, καὶ θέλουν διατηρήσει ἄσβεστον εἰς τὴν μνήμην των τὸ ὄνομά του.

Πρὸς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν διεβιβάζει καὶ ἡ ἐφημερίς μας ὅλην της τὴν συμπάθειαν, καὶ τὰ θερμότερα συλλυπητήριά της.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ Ο ΛΟΓΟΣ

Ἕνας Ὕπατος Ρωμαῖος ἐπιθυμῶν νὰ παρακινήσῃ τοὺς συμπολίτας του νὰ παντρεύωνται τοὺς ἔβγαλε λόγο καὶ τοὺς εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ρωμαῖοι! Ἂν ἠμπορούσαμε νὰ προμηθευθοῦμε συζύγους ἀσφαλῶς κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν θὰ ἤθελε νὰ φορτωθῇ ἕνα τόσο βαρὺ φορτίο. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ φύσις κανόνισε τὰ πράγματα κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ μὴν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσῃ εὐτυχὴς μὲ γυναῖκα οὔτε καὶ νὰ ζήσῃ χωρὶς γυναῖκα, τότε τὸ καλλίτερο εἶναι νὰ ἐξασφαλίσωμε τὴν συνέχειαν τοῦ ἔθνους μας παρὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἐφημέρου ζωῆς μας».

ΓΑΜΟΣ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Ἕνας ποιητὴς δειπνοῦσε ἕνα βράδυ εἰς τὸ σπίτι ἑνὸς φίλου του ποὺ εἶχε παντρευθῇ λίγες μέρες πρωτήτερα. Ἔξαφνα ἄρχισε μιὰ ζωηρὴ φιλονικεία μεταξὺ τῶν δυὸ συζύγων. Ὁ ποιητὴς εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἄρεσε ἡ φιλονικεία σηκώθη καὶ ἔφυγε ψιθυρίζοντας:

«Τί ἕνωση Θεέ μου εἶναι κι' αὐτή; Μιὰ ἕνωση ποὺ καταλήγει σὲ διαρκῆ γκρίνια ὅταν τρώνε εἰς τὸ ἴδιο τραπέζι, καὶ εἰς τὸ γύρισμα τῆς πλάτης ὅταν κοιμοῦνται εἰς τὸ ἴδιο κρεβάτι»!

—Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ Μοῖρα ὅλων τῶν παντρεμένων, εἶπεν ἕνας τῶν καλεσμένων ποὺ ἔτυχε ν' ἀκούσῃ τὰ λόγια τοῦ ποιητοῦ.

—Ἀλλὰ γιατί λοιπὸν εἶναι ὅλοι τέτοιοι Θεέ μου, ἐπανέλαβεν ὁ ποιητής.

—Ἔ! κύριε, ἀπήντησεν ὁ συνομιλητής του: Διότι τὸ μεγαλύτερο μέρος ἐκείνων ποὺ παντρεύονται ἀνήκει σ' αὐτοὺς ποὺ δὲν γνωρίζουν ἐκεῖνο ποὺ κάνουν, ἢ παντρεύονται ὅταν δὲν γνωρίζουν πλέον τί νὰ κάμουν!

ΡΑΔΙΟΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ὁ συμπολίτης κ. Κοσμᾶς Γ. Θεοδωρακάκης Κορδᾶτος ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ (στρατιωτικὸν ἐργοστάσιον τηλεπικοινωνίας), ἐπανέλαβε τὰς ραδιοτεχνικὰς ἐργασίας του. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθοῦν ραδιόφωνα ἢ νὰ ἐπισκευάσουν τοιαῦτα, δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς αὐτὸν εἰς τὸ τηλέφωνον 27-470, ὁδὸς Εὐριπίδου 8. Ἐργασία ἐπιστημονική, ἠγγυημένη, ἀσφαλὴς καὶ ταχεῖα.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΩΝ

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ «Ἅγιος Γεώργιος» Καρβουνάδων ἀπέστειλεν ἐξ Ἀμερικῆς ἡ κ. Μαρία χήρα Παναγιώτου Στάθη, μέσῳ τοῦ δικηγόρου κ. Κ. Λουράντου ποσὸν δραχμῶν 1.050.000 προερχόμενον ἐξ εἰσφορῶν τῶν κάτωθι:

Μαρία χήρα Παναγ. Στάθη μετὰ τῶν τέκνων της δραχμ. 200.000.

Οἰκογένεια Παναγιώτου δρχ. 100.000.

Θεόδωρος Ποτήρης δραχμ. 150.000.

Μαρίκα Κασιμάτη δρ. 50.000

Πολυξένη Κασιμάτη δρχμ. 50.000.

Χαράλαμπος Κασιμάτης δρχ. 50.000.

Ἑλένη Βάρνα δρχ. 50.000.

Χρυσοῦλα Λίγκα δρχ. 50.000.

Παναγιώτης Σάμιος δρχμ. 50.000.

Ἑλένη Φίλερος δρχ. 50.000.

Ἄννα Ρήγα δρ. 50.000.

Βασιλικὴ Τσάβουρη δρχμ. 50.000.

Ρήνα Μέρος δρχ. 50.000.

Νικόλαος Στάθης δρ. 50.000.

Παναγιώτης Βλαντῆς δρχμ. 30.000.

Δήμητρα Μέρος δρ. 20.000.

Σύνολον δρχ. 1.050.000.

Τὴν 24ην Ἰουλίου ἐτελέσθη μνημόσυνον εἰς τὸν ὡς ἄνω ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ συζύγου καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν τῆς κ. Μαρίας Π. Στάθη, καὶ δέησις ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν δωρητῶν καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν. Ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω δωρητὰς ἡ Ἐπιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμότατα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ἁγ. Γεωργίου Καρβουνάδων
Βασίλειος Μαρσέλλος
Ἐμμαν. Ν. Κασιμάτης
Νικόλαος Ι. Κασιμάτης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Εἰς Ἀθήνας ἠρραβωνίσθησαν ὁ συμπολίτης κ. Πέτρος Σταμ. Τζάννες καὶ ἡ χαριτωμένη Χάϊδω Παπαδιαμαντοπούλου θυγάτηρ τοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν Συντάγματος γνωστοῦ καταστηματάρχου ὀπτικῶν εἰδῶν.

Εἰς Κεραμωτὸ ὁ κ. Παναγ. Ἐμμ. Στάθης καὶ ἡ δ)νὶς Κατίνα Ἰωάν. Χαρατζᾶ.

Εἰς Προφήτην Ἠλίαν ὁ κ. Κώστας Φατσέας καὶ ἡ δ)νὶς Ἑλένη Ι. Τζάννε.

Εἰς Λειβάδι ὁ κ. Γεώργιος Κασιμάτης ἢ Παπατζάννες καὶ ἡ δ)νὶς Κυριακοῦλα Ἰωάν. Γιαννιώτου.

Γάμοι

Ὁ κ. Μηνᾶς Κυριάκης καὶ ἡ δ)νὶς Ἑλένη Λαζαρέτου ἐνυμφεύθησαν εἰς Ἅγ. Ἠλίαν.

Εἰς Γερακιάνικα ὁ κ. Ἰωάν. Π. Καλλίγερος ἢ Γιαλαλαμάσεκ Σταυροδίου καὶ ἡ δ)ὶς Μαρία Π. Βενέρη.

Γεννήσεις

Ἡ κ. Ροῦλα σύζυγος τοῦ ἐν Ποταμῷ καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Ἐμμαν. Δ. Σοφίου ἔτεκεν δίδυμα θήλεα.

Εἰς Δρυμῶνα ἡ κ. Πασχαλιὰ Ἰωάν. Κασιμάτη ἢ Καφετζῆ ἔτεκεν ἄρρεν.

Βαπτίσεις

Ὁ ἐργοστασιάρχης κ. Γαβριὴλ Χάρος ἐβάπτισεν εἰς Κατοῦνι τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Νικ. Χ. Βάρδα ὀνομάσας αὐτὸ Αἰκατερίνην.

Ὁ κ. Ι. Σκλάβος εἰς Σταθιάνικα τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Γεωργ. Λεονταράκη ὀνομάσας αὐτὸ Βασίλειον.

Ὁ ἐξ Ἀρωνίων κ. Ἐμμαν. Θ. Τσμβάκης τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Ζαχαρίου Κ. Μπαβέα ὀνομάσας αὐτὸ Ἐμμανουήλ.

Ὁ ἐκ Λειβαδίου κ. Ἐμμ. Κασιμάτης ἢ Πέρος τὸ θυγάτριον τοῦ ἐκ Δρυμῶνος κ. Δημ. Ε. Κασιμάτη ἢ Γναφέα ὀνομάσας αὐτὸ Χριστίνα.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσαν: Εἰς Στραπόδι ὁ

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Λόγῳ ἐξοχῆς τοῦ προσωπικοῦ ἡ «Φωνὴ» ἐκδίδεται δισέλιδος.

—Ἐπὶ τῇ προβλέψει συρροῆς δεκαπενταυγουστιωτῶν γίνονται μεγάλαι προετοιμασίαι εἰς Μυρτίδια καὶ εἰς Ἁγίαν Μόνην.

—Ἡ κάθοδος εἰς τὴν νῆσον παραθεριστῶν συνεχίζεται. Κάθε βδομάδα τὰ βαπόρια μεταφέρουν 70-100 συμπολίτας ἐκ Πειραιῶς.

—Ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ τῶν φρούτων ἐν τῇ νήσῳ, ἰδίως ἀχλαδιῶν, εἶναι ἄφθονος.

—Τὴν 11ην λ. μ. ἔβρεξε ραγδαίως εἰς ὅλην τὴν νῆσον. Τὸ ἀλώνισμα διεκόπη καὶ πολλὲς θυμωνιὲς ὑπέστησαν βλάβην.

—Πλανόδιοι ξένοι ὑφασματέμποροι ἔφθασαν εἰς τὴν νῆσον μὲ ὑφάσματα ἐξ Ἀφρικῆς, ὡς εἶπον.

—Προφασιζόμενοι τοὺς ναυαγοὺς ἐζήτησαν νὰ πωλήσουν εἰς εὐτελεῖς τιμὰς τὰ ὑφάσματά των τὰ ὁποῖα, ὡς ἔλεγον, ἦσαν πρώτης ποιότητος.

—Πολλοὶ ἐξαπατηθέντες ἠγόρασαν ἀρκετὰ ἐξ αὐτῶν, ἕνας δὲ ἱερεὺς ἐδαπάνησε δύο ἑκατομμύρια διὰ ἀγορὰν ἀρκετῶν πήχεων.

—Ὅταν οἱ ἀπατεῶνες ἔφυγαν οἱ ἀγορασταὶ ἀνεκάλυψαν ὅτι εἶχον ἀγοράσει ὑφάσματα κακῆς ποιότητος καὶ ἀσημάντου ἀξίας.

—Περιοδεύων εἰσπράκτωρ ξένης λαθροβίου ἐφημερίδος ἐσυλάκωσεν ἀπὸ διαφόρους συμπολίτας τοῦ νησιοῦ 57 συνδρομὰς ἐξ εἴκοσι χιλιάδων ἑκάστης.

—Τὰ Κυθηραϊκὰ σωματεῖα Ἀθηνῶν - Πειραιῶς παρεσκεύασαν ἐκδρομὴν εἰς Κύθηρα τὴν 15ην Αὐγούστου.

—Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς τὴν 8ην πρωϊνὴν τῆς 13ης Αὐγούστου Σάββατον δι' Ἁγ. Πελαγίαν μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Αὔρα».

—Οἱ ἐκδρομεῖς δέον νὰ ἔχουν ἀστυνομικὴν ταυτότητα καὶ ἄδειαν ταξιδείου.

—Ἡ ἐκδρομὴ θὰ πραγματοποιηθῇ ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδρομέων ἀνέλθῃ εἰς 100 τοὐλάχιστον.

—Ἐλλείψει χώρου ἡ φιλολογικὴ συνεργασία τοῦ κ. Πάνου Φύλλη ἀναβάλλεται γιὰ τὸ τετρασέλιδο.

Γεώργιος Α. Καλλίγερος ἢ Ἀντωνόπουλος ἐτῶν 85.

Εἰς Φράτσια ὁ ἐκ Χώρας Ἰωάννης Δαπόντες ἢ Μπαμπουράγιος ἐτῶν 72.

Εἰς Κομνηνιάνικα Πούρκου ἡ Αἰκατερίνη Γ. Κομνηνοῦ ἐτῶν 69.

Εἰς Δόκανα ὁ Βασίλ. Ἀναρ. Γλυτσός ἐτῶν 66.

Εἰς Χώραν ὁ Γεώργιος Μαχαιριώτης ἐτῶν 70.

Εἰς Φράτσια ὁ Ἰωάννης Ἀντ. Μαρέντης ἐτῶν 80.

Εἰς Φράτσια ἡ Μαρία Πιτροχείλου ἐτῶν 76.

Δωρεαί

Ὁ ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανελθὼν κ. Ἀντών. Ἐμμ. Γιαννιώτης ἢ Μπογιατζῆς ἐδώρισε χίλια (1000) δολλάρια εἰς τὸν ἐν Λιβαδίῳ Ἱερὸν ναὸν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πρὸς ἐξωραϊσμὸν αὐτοῦ.

Ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Νικόλ. Ἰωάν. Μάγειρος ἀπέστειλεν ἑκατὸ (100) δολλάρια διὰ τὸν δρόμον τοῦ Ἱεροῦ προσκυνήματος Ξερουλάκη.

Ὁ κ. Παναγιώτης Κασιμάτης ἢ Πέρος καὶ ἡ σύζυγός του Γιαννοῦλα ἐπανελθόντες ἐξ Ἀμερικῆς ἐδώρησαν πολύφωτον κανδήλαν σημαντικῆς ἀξίας, εἰς τὸν ἐν Κάτω Λειβαδίῳ Ἱερὸν ναὸν τοῦ Σωτῆρος.

Ἀνάληψις καθηκόντων

Ὁ Ἐφημέριος Φατσαδίκων αἰδεσ. κ. Γεώργιος Φατσέας μετ' ἀπουσίαν δύο μηνῶν εἰς Ἀθήνας λόγῳ ὑγείας ἐπανελθὼν εἰς τὴν Πατρίδα ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὰ ἐφημεριακά του καθήκοντα.

Εὐχετήρια

Ἐν μέσῳ εὐρέως κύκλου φίλων καὶ συγγενῶν, ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ κ. Ν. Γεβαλᾶ, τμηματάρχου Ὑπουρ. Γεωργίας, μετὰ τῆς δεσπ. Φρόσως Π. Κορωναίου. Ἡ «Φωνὴ» εὔχεται εἰς αὐτοὺς τὸν βίον ἀνέφελον.

Τὴν 17ην Ἰουλίου ἐτελέσθησαν παρουσίᾳ ὅλων τῶν συγγενῶν οἱ γάμοι τῆς δεσπ. Χρυσάνθης Φατσέα, ἀδελφῆς τοῦ ἰατροῦ κ. Ν. Φατσέα, μετὰ τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανελθόντος κ. Δημητρίου Κομνηνοῦ ἐξ Ἀλεξανδράδων. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξαν οἱ κ. κ. Ι. Κομνηνός, Γεώργιος Καλοκαιρινὸς καὶ Πέτρος Κασιμάτης. Εἰς τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὸν γάμον παρετέθη πλουσιώτατον δεῖπνον. Πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους ἀπευθύνω τὰ θερμότερα συγχαρητήρια μου, καὶ εὔχομαι τὸν βίον εὐτυχῆ καὶ ἀνέφελον.

Ι.Π.Κ.

Ἐπὶ τῇ τελέσει τῶν ἀρραβώνων τῆς δεσπ. Ἑλένης Δ. Στάθη μετὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Γεωργ. Λευθέρη ἀπευθύνω πρὸς αὐτοὺς ἀπείρους εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

Ἐπὶ τῇ τελέσει τῶν γάμων τῆς δεσπ. Φρόσως Κορωναίου μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Γοβαλᾶ ἀπευθύνω πρὸς αὐτοὺς τὰς θερμοτέρας μου εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας των.

Π. Σ. Πανάρετος διαχειριστὴς Καπνοβιομηχανίας Δ. Φούκα.

αἱ ἐπ' αὐτοῦ κρίσεις τῶν εἰδικῶν.

Πολλὰ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐξεδόθησαν καὶ ἐξηντλήθησαν, ὅπως: «Ὁ Ἀξέχαστος πόνος», «Ὁ οὐλαμὸς τοῦ Ἀφιὸν Καραχισάρ», «Τὸ μυστικὸ τοῦ Δερβίση καὶ ἄλλα διηγήματα», «Δαβάκης—Πίνδος» εἰς πρώτην καὶ δευτέραν εἰς 7000 ἀντίτυπα ἔκδοσιν, «Ἀναμνήσεις—Διηγήματα—Ἱστορίες» ἀπὸ τὸν πόλεμον 1940—41, καὶ «Ὑπίλαρχος Τζὼν Στεφανάκος», ἄλλα δὲ ἔργα του εἶνε ὑπὸ ἔκδοσιν ὅπως: ἡ «Τρεμπεσινα» Ἱστορία τῆς V Μεραρχίας Κρητῶν κατὰ τὸν πόλεμον 1940-41, ἡ «Μάχη τοῦ Καλπακίου», ἡ «Ἐαρινὴ ἐπίθεσις τῶν Ἰταλῶν», τὸ «Θαῦμα τῆς Ἀλβανίας», καὶ «Μάιο Μπαγιονέτι» σατυρικὸν ἀνάγνωσμα.

Πολλὰ ἐπίσης διηγήματα τοῦ κ. Βερνάρδου ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν «Ἀκρίταν», τὸ «Ἑλληνόπουλον», τὸ «Συνεχὲς» καὶ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ «Πανόραμα», ἐπίσης δὲ ἱστορικαὶ μονογραφίαι του κοσμοῦν τὴν «Μεγάλην Στρατιωτικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν» τῆς ὁποίας ἦτο συνεργάτης ἀπὸ τοῦ 1926-1940, καὶ τὸ περιοδικὸν «Στρατιωτικὴ Ἠχώ».

Ἀλλὰ καὶ ἐξαίρετον μεταφραστικὴν ἐργασίαν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ κ. Βερνάρδος. Ἔργον του εἶναι μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἀριστοτεχνικὴ μετάφρασις τοῦ «Ὄλιβερ Τουΐστ» τοῦ περιφήμου ἔργου τοῦ Καρ. Δίκενς τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν ἐν Ἀθήναις τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Π. Δημητράκος.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἔργων τοῦ κ. Βερνάρδου καὶ ὁ πλέον ἀπαιτητικὸς ἀναγνώστης δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀποκομίσῃ εὐχάριστα συναισθήματα. Ἡ ρέουσα γλῶσσα των, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἀβίαστος ἐναλλαγὴ τῶν εἰκόνων, ἡ πλοκὴ καὶ ἡ σύντομος ἀλλ' ἐκφραστικὴ περιγραφικότης τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων τύπων, συγκρατοῦν τὸ ἐνδιαφέρον ἀμέριστον. Διὰ τοῦτο δὲν ἐκπλησσόμεθα διὰ τὰς τόσον τιμητικὰς διὰ τὸν κ. Βερνάρδον κρίσεις, τινὰς τῶν ὁποίων κατωτέρω παραθέτωμεν, τῶν δυναμένων νὰ ἔχουν ἔγκυρον γνώμην ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πνευματικῶν προϊόντων.

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ

Γράφει ὁ διαπρεπὴς Ἀκαδημαϊκὸς Γρηγόριος Ξενόπουλος: «...Καὶ εἶναι γιὰ τοῦτο τὰ γνησιώτερα, τ' ἀληθινότερα καὶ τὰ συγκινητικότερα Στρατιωτικὰ διηγήματα ἀπ' ὅσα γράφησαν στὴ γλῶσσα μας. Τολμῶ μάλιστα νὰ πῶ, ὅτι καὶ στὶς ξένες λογοτεχνίες στρατιωτικὰ διηγήματα τόσο γνήσια εἶνε σπάνια...».

Γράφει ὁ στρατηγὸς καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Ἀλ. Μαζαράκης Αἰνιάν: «... Δὲν τὰ κρίνω ψυχολογικῶς, ἂν καὶ τὸ ζωηρὸν αἴσθημα ποὺ τὰ ἐμψύχωσε, ὁ φυσικὸς τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον τοῦτο ἐκδηλοῦται καὶ ἡ ἀβίαστος γλῶσσα εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένα χωρὶς ὑπερβολάς, χωρὶς βεβιασμένας καὶ ἐξεζητημένας λέξεις καὶ ἐκφράσεις, ἀποτελοῦν στοιχεῖα τὰ ὁποῖα τὰ κάνουν εὐχάριστον καὶ ἐνδιαφέρον ἀνάγνωσμα, δεικνύουν λεπτότητα ἀληθινὰ καλλιτεχνικήν...».

Γράφει ὁ Θάνος Λογάνης: «...Ὤ; διηγηματογράφος ὁ Βερνάρδος ἔχει πηγαία δυνατὴ φλέβα. Ἡ ἀφήγησί του κυλάει φυσικὴ ἀβίαστη, σὰν τὸ κρυστάλλινο νερὸ τοῦ ρυακιοῦ ἀνάμεσα στὰ τριφύλλια. Ἡ εἰκόνα του πετιέται ἀνάγλυφη, λαχταριστὴ καὶ φωτισμένη ἀπὸ παντοῦ, χωρὶς καὶ τὴν πειὸ ἀσήμαντη ἀκόμη σκιὰ ἀμφιβολίας. Οἱ τύποι του ἔχουν νεῦρο, ζωντάνια, ἁδρότητα μοναδική. Ἔχει τὸ χάρισμα νὰ βλέπῃ ὡς τὰ κατάβαθα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καί, ψαχουλεύοντας ἐκεῖ μέσα, νὰ βγάζῃ στὸ φῶς ἢ τὸ μαργαριτάρι, ἂν ὑπάρχῃ, ἢ τὰ κατακαθίσματα τοῦ βούρκου...».

Γράφει ὁ Ἀλέξανδρος Μιλῶνος Στρατηγόπουλος: «...Μὲ δυὸ λόγια: Φυσικότης στὴ γλῶσσα, ἄνεσις στὸ ὕφος, ἁρμονικὸ πλέξιμο ἀντιθέσεων, ψυχολογικὴ ἀλήθεια, ἀκρίβεια ζωγραφιᾶς τῆς πραγματικότητος, ποὺ δίνεται ὄχι ἄτομα, ὄχι ἀνεξάρτητη, ἀλλὰ μέσα στὸ πλαίσιο τῶν ψυχολογικῶν στιγμῶν, χιοῦμορ καλοβαλμένο καὶ δροσερό ἔλλειψις ρητορικῆς, εἶναι τὰ κυριώτερα θετικὰ στοιχεῖα τοῦ νέου βιβλίου...».

Γράφει ὁ Δ. Ρούσσος καθηγητὴς τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βουκουρεστίου: «...Ὁ «Ἀξέχαστος πόνος» τὸν ὁποῖον ἀποπνέει τὸ βιβλίο ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ στείλετε—δὲν εἶναι δικός σας πόνος, εἶναι ὁ πόνος ὁλοκλήρου τῆς φυλῆς, ποὺ ὅλοι τὸν αἰσθάνονται, ἀλλὰ λίγοι μποροῦν νὰ τὸν παραστήσουν μπροστὰ στὰ μάτια μας τόσον ζωηρά, ἀλλὰ καὶ τόσον διαχριτικά.

«Ὅταν πῆρα τὸ βιβλίο σας τ' ἄφηκα στὴ γωνιὰ τοῦ γραφείου γιὰ νὰ τὸ διαβάσω εἰς στιγμὴν πνευματικῆς περισυλλογῆς. Ἀλλὰ δὲν βάσταξα καὶ δοκιμαστικῶς διάβασα τὸ πρῶτο διήγημα, γλύστρισα στὸ δεύτερο, κι' ἔτσι τελείωσα τὸ βιβλίο χωρὶς νὰ τὸ κλείσω... Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὅλα εἶναι γραμμένα μ' ἕνα τάχος ἐκφράσεως, χωρὶς λόγια περιττά, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ μιμηθοῦν πολλοὶ ἀπεραντολόγοι καὶ ἀπὸ μέθην πολυλογίας πάσχοντες διηγηματογράφοι...».

Ἀκολουθεῖ σωρεία κριτικῶν ἐν αἷς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σπ. Μελᾶ, τοῦ μακαρίτου Μ. Ροδᾶ καὶ ἄλλων ὡς καὶ κρίσεις ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Αἰγύπτου, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, πᾶσαι εὐμενεῖς καὶ ἐνθουσιώδεις τῶν ὁποίων ἡ παράθεσις ἐλλείψει χώρου καθίσταται ἀδύνατος.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ συμπολίτης βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Κασιμάτης ἐπιτελεῖ ἐθνικὸν ἔργον διὰ τῆς παρουσίας του εἰς τὴν «Εὐρωπαϊκὴν Ἕνωσιν».

—Οἱ Κυθήριοι οἵτινες ἰδιαιτέρως τὸν παρακολουθοῦν εὔχονται εὐόδωσιν εἰς τὸ ἔργον του αὐτό, καὶ καλὴν ἐπάνοδον.

—Πολλὰ ἄλευρα ἔφθασαν εἰς τὴν νῆσον καλῆς ποιότητος τὴν φορὰν αὐτήν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ προηγούμενα τὰ ὁποῖα ἦσαν κακῆς ποιότητος.

—Τὰ μοναστήρια μας καθιέρωσαν ἀνταλλαγὴν ἐπισκέψεων κατὰ τὸ δεκαπενταύγουστο.

—Βέβαια ἡ προσευχὴ πρωΐ—βράδυ ποὺ ὑποτίθεται ὅτι κάνουν οἱ δεκαπεντισταί, καὶ ἡ νηστεία, κουράζουν καὶ χρειάζεται λίγη ἀναψυχή.

—Καλὴ εἶναι ἡ καινοτομία. Ἄλλως τε ὠφελοῦνται καὶ τὰ μοναστήρια ἀπὸ τὴν κίνησιν αὐτὴν καὶ οἱ ἐπὶ κεφαλῆς παπάδες. Τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου...

—Τὰ τροπάρια κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἔψαλλεν ἡ καλλίφωνος δεσποινὶς ἐκ Ποταμοῦ Ἐριφύλλη Ν. Κορωναίου μὲ περισσὴν δεξιοτεχνίαν.

—Ἐκ τοῦ Ταμείου ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας διετέθησαν διὰ μὲν τὴν ὁδὸν Ποταμοῦ — Καρβουνάδων δραχ. 25 ἑκατ. διὰ δὲ τὴν ὁδὸν Καρβουνάδων—Μυλοποτάμου 50 ἑκατ.

Συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἐπὶ παραβάσει τοῦ Γ' ψηφίσματος ὁ συμπολίτης ἐκ Γερακαρίου δικηγόρος Ἐλευθέριος Σουρῆς.

—Κατὰ τὴν λιτάνευσιν τῆς Ἀγ. εἰκόνος τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἐλήφθησαν ἔγχρωμοι φωτογραφίαι ἀπὸ τὸν κ. Σοφίον, ὅπως καὶ νυκτεριναὶ τοιαῦται, διὰ πρώτην φορὰν μὲ τέλειον μηχάνημα.

—Εἰς τὸ Ἰατρεῖον Χώρας ὁ συμπολίτης κ. Σπ. Μεγαλοκονόμος ἢ Μπουκῆς ἐκ Καλάμου ἐτῶν 65 πάσχων ἐξ ὀστεομυελίτιδος, ὑπέστη ἀκρωτηριασμὸν τοῦ ἑνὸς τῶν ποδῶν του.

—Ἡ κοινότης Ποταμοῦ δέον νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς καθαριότητος ὄχι μόνον χάριν τῶν ἐντοπίων ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων οἵτινες παραθερίζουν εἰς αὐτήν.

—Δὲν ἔχει βέβαια ἀνάγκην συστάσεως πάντως μία ὑπόμνησις ὠφελεῖ πάντοτε.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ

Καὶ ἡμεῖς μὲν ἐπράξαμεν τὸ καθῆκον μας πρὸς ἕναν ἐπίλεκτον ὄντως Κυθήριον διανοούμενον ἐμφανίζοντες, μὲ τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις, πρὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ κοινοῦ τὴν πολύτιμον πνευματικήν του ἐργασίαν. Ἔχει ὅμως καὶ ὁ κ. Βερνάρδος ἕνα καθῆκον. Τὸ καθῆκον ὅπως, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας του τὴν ὁποίαν εὔχονται ταχεῖαν πάντες οἱ φίλοι τῆς διανοήσεως Κυθήριοι καὶ οἱ ἄλλοι συμπολῖται του, μεταβῇ εἰς Κύθηρα, καὶ παραμείνῃ ἐκεῖ ὄχι ἐπὶ βραχὺ χρονικὸν διάστημα, ὅπως ἔκαμε κατὰ τὸ 1929 ἀλλ' ἐπὶ πολὺν χρόνον διὰ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τοπικὰ κοινωνικά, ἱστορικὰ καὶ λαογραφικὰ θέματα διὰ τὰ ὁποῖα πλούσιον ὑλικὸν παρέχει ὁ τόπος, καὶ νὰ μᾶς χαρίσῃ μὲ τὸν διακεκοιμμένον του κάλαμον ἔργα ἐξ ἴσου σημαντικὰ ὅπως τὰ λογοτεχνικὰ στρατιωτικὰ τουτοισῦτα. Τοῦτο καὶ εὐχόμεθα καὶ ἀναμένομεν.

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΣΑΠΙΛΑΣ

Περὶ τὴν Οἰκοκυρικὴν Σχολὴν Καρβουνάδων πολλὰ θρυλλοῦνται τόσῳ διὰ τὴν διοίκησιν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνάμιξιν εἰς τὰ ἐσωτερικά της ξένων ἐντελῶς προσώπων καὶ ἀναρμοδίων. Ἤδη προστίθεται εἰς αὐτὰ μία δήλωσις ἀποκηρύξεως τοῦ κομμουνισμοῦ ὑπὸ τῆς διευθυντρίας τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς ἥτις ἔχει σκανδαλίσει τοὺς κατοίκους, καὶ εὐλόγως κάνει αὐτοὺς νὰ σκέπτωνται ἐὰν εἶναι δυνατή, καὶ ἂν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ περαιτέρω παραμονὴ τῆς διευθυντρίας αὐτῆς εἰς τὴν θέσιν της.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν μίαν ἠθικὴν ἀνωμαλίαν εἰς βάρος τοῦ ἱδρύματος, πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθοῦν τὸ ταχύτερον. Ἐκτὸς ἂν ἡ πολιτικὴ φαυλοκρατία τῆς ὁποίας ἔργον εἶνε ἡ ἀνάθεσις τῆς διευθύνσεως τῆς Σχολῆς εἰς πρόσωπον εὑρισκόμενον εἰς τὴν ἀνάγκην σήμερον ν' ἀποκηρύξῃ τὸν κομμουνισμὸν διὰ νὰ σωθῇ, συνεχίσῃ τὴν πρὸς αὐτὸ προστασίαν του ὁπότε τὸν λόγον ἔχουν οἱ κάτοικοι.

Αὔριον ὅταν οἱ ἀντιπροσωπεύοντες σήμερον τὴν νῆσον των εἰς τὸ Κοινοβούλιον παρουσιασθοῦν ἐνώπιον των καὶ ζητήσουν τὴν ψῆφον των, ἂς τοὺς ἀπαντήσουν, ὅτι ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ἔχει ἀμετάκλητον ἀπόφασιν νὰ θάψῃ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τὸ καθεστὼς τῆς σαπίλας μέσα εἰς τὸ ὁποῖον οἱ κύριοι αὐτοὶ ἀδιαμαρτυρήτως ἐθήτευσαν εἰς βάρος ὄχι μόνον τῶν Κυθήρων, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁλότητος. Καὶ αὐτὸ ἂς εἶνε ἀπὸ τοῦδε τὸ σύνθημά των. Ἡ ἐξυγίανσις τῆς ἐθνικῆς ἀτμοσφαίρας ἀπὸ πάντα ῥύπον τῶν πολιτικῶν του εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ εὑρίσκεται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΦΥΓΑΔΑΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Κόμμα Ἑλλάδος μᾶς ἀπηύθυνε τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὅσων ἐγράψαμεν διὰ τὴν λιποταξίαν τῶν ἀδελφῶν Θεοδωροπούλων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8-8-49

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῶν Κυθήρων», ὁδὸς Μηθύμνης 27β. Ἐνταῦθα.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἔλαβον ἔγγραφον διαμαρτυρίαν φέρουσαν ὡς ὑπογραφὴν «Κυθήριοι ἀνάπηροι ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται» καὶ προσηρτημένον ἐπ' αὐτῆς τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ἔ. τῆς συμπαθοῦς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» τὸ κύριον ἄρθρον τῆς ὁποίας πραγματεύεται περὶ τῆς ἀχαρακτηρίστου διαγωγῆς τοῦ φέροντος, ἀτυχῶς, ἑλληνικὸν ὄνομα Δημητρίου Θεοδωροπούλου.

Αἰσθανόμενος βαθεῖαν λύπην διότι δὲν μοὶ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω τοὺς ἀποστολεῖς τῆς ὡς ἄνω διαμαρτυρίας μετὰ τῆς ἐφημερίδος, θὰ αἰσθανθῶ ἀνακούφισιν νὰ σφίξω πιὸ δυνατὰ τὸ δικό σας χέρι διὰ τοῦ ὁποίου μὲ τόσην ζωντάνια καὶ ἀγανάκτησιν ἐξωτερικεύετε τὸν πόνον ποὺ προκαλεῖ σὲ κάθε ἁγνὸν Ἕλληνα τὸ κατάντημα ὄχι μόνον ἐνίων ἀρνησιπατρίδων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπισήμως ἐκπροσωπούντων ἐν τῇ ξένῃ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα μας.

Τὸ φαινόμενον τοῦ Δημ. Θεοδωροπούλου ἀποδεικνύει πόσον ἔχομεν δίκαιον ἰσχυριζόμενοι ὅτι πρὸ πάσης ὑλικῆς ἀνασυγκροτήσεως, ἐπιβάλλεται Ο ΗΘΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΜΟΣ ὅστις θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον τῇ συνδρομῇ τῶν καλῶν Ἑλλήνων οἵτινες θ' ἀποτελέσουν τὴν θείαν ζύμην διὰ τὴν ἀνάπλασιν καὶ ἐξύψωσιν τῶν θείων ἐννοιῶν τὰς ὁποίας τόσον κατερρύπαναν ἀνάξιοι Κυβερνῆται.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σᾶς παρακαλῶ θερμῶς ὅπως ὁψέποτε σᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ πληροφορηθεῖτε τὰ ὀνόματα τῶν διαμαρτυρομένων Κυθηρίων, μοὶ γνωρίσητε ταῦτα διὰ νὰ τύχω τῆς χαρᾶς νὰ συγκαταλέξω τούτους μεταξὺ τῶν καλῶν φίλων μου.

Φιλικώτατα

Ν. ΖΕΡΒΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ συμπολίτης κ. Γεώργιος Π. Πρωτοψάλτης ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ καὶ ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς Ματίνα Σ. Παπαγεωργίου ἠρραβωνίσθησαν ἐν Ἀθήναις.

Γάμοι

Ὁ κ. Ἀνάργυρος Σάμιος Φυρόπουλος καὶ ἡ δεσπ. Μαρία Πασπαλᾶ ἐτέλεσαν ἐν Ποταμῷ τοὺς γάμους των.

Ὁ κ. Γεώργιος Κατσανεβάκης ἐξ Ἀντικυθήρων καὶ ἡ δεσπ. Κούλα Λαμπρῆ Μεγαλοκονόμου ἐκ Καλάμου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ὁ κ. Ἀνδρέας Κ. Λουράντος ἢ Σάββας ἐργοστασιάρχης ἐκ Τσικαλαρίων καὶ ἡ δεσπ. Θεοδώρα Γ. Μεγαλοκονόμου ἐτέλεσαν ἐν Λειβαδίῳ τοὺς γάμους των.

Γεννήσεις

Ἡ κ. Ἑλένη Δημ. Πρινέα ἔτεκεν ἐν Ποταμῷ θῆλυ.

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Θεόδ. Κ. Χλαμπέας πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ ἐβάπτισεν τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Ἰωάννου Γ. Γερακίτη ἢ Μανέα ὀνομάσας αὐτὸ Ζαχαροῦλα, ἡ δὲ κ. Παρασκευὴ Γεωργ. Λουράντου δημοδιδασκάλισσα Ποταμοῦ ἐβάπτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ ἰδίου ὀνομάσασα αὐτὸ Φώτιον.

Ἡ κ. Ζαφειρώ χήρα Ἀναστασίου Σουρῆ ἐβάπτισεν ἐν Ἁγίᾳ Ἀναστασίᾳ τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Παναγ. Τ. Καψάνη ὀνομάσασα αὐτὸ Γεώργιον.

Ὁ κ. Νικόλ. Π. Λουράντος καὶ ὁ κ. Ἰωάν. Π. Κασιμάτης ἐβάπτισαν εἰς Τσικαλαριὰ τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Διονυσίου Ν. Φατσέα ὀνομάσαντες αὐτὸ Ρήγισσα.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Πειραιεῖ τὴν 22 τ. μ. ὁ Ἐπαμεινώνδας Μ. Πετρόχειλος.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ποταμῷ ἡ Ἀγγελικὴ θυγάτηρ Μηνᾶ Πανορίτου ἐτῶν 70.

Ἀπεβίωσεν ἐν τῷ Ἰατρείῳ Χώρας ὁ Ἐμμαν. Καστρίτσιος ἐτῶν 67.

Διευθύνσεις ὑπευθύνων: Παν. Κ. Τσιτσίλιας ὁδὸς Μηθύμνης ἀρ. 27β Τυπογραφείου: Ἰ. Προδρόμου Ἀνδρέου Μεταξᾶ 20.

ΑΙ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΑΙ ΕΤΗΣΙΟΙ ΕΟΡΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΜΑΣ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Αἱ θρησκευτικαὶ ἑορταὶ ἐν τῇ νήσῳ μας ἐτελέσθησαν καὶ ἐφέτος μετὰ τῆς συνήθους τάξεως καὶ κοσμοσυρροῆς. Διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος συνεκεντρώθη ἀπὸ τῆς προηγουμένης τῆς 6ης Αὐγούστου ἑσπέρας πολὺς κόσμος εἰς τὴν Ἁγίαν Μόνην. Ἡ θεία ἱερουργία διεξήχθη ἐν μέσῳ κατανύξεως, οἱ δὲ πανηγυρισταὶ συνεχάρησαν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Μονῆς διὰ τὰ ἐξωραϊστικὰ καὶ χρήσιμα ἔργα ποὺ ἐπιτελεῖ χάρις εἰς τὰ ὁποῖα προστίθενται ἐντὸς ὀλίγου νέα κελλία τὸ δὲ Ἡγουμενεῖον ἀντλεῖ ἤδη ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν μεγάλην δεξαμενὴν τὸ νερὸ πρὸς μεγάλην εὐκολίαν τῶν προσκυνητῶν. Οἱ δεκαπεντισταὶ τῆς Μονῆς ἦσαν καὶ ἐφέτος πολλοί. Ἔφθασαν τοὺς 150. Ὅλα τὰ κελλιὰ ἦσαν πλήρη.

Εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων ἐπίσης κόσμος δεκαπεντιστῶν πολύς. Οὗτοι ἀνῆλθον εἰς τοὺς 250. Πλεῖστοι ἐλλείψει ἐπαρκῶν οἰκημάτων κατεσκήνωσαν εἰς τὸ ὕπαιθρον.

Δεκαπεντισταί, περὶ τοὺς 30 ἦσαν καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐλέσαν ἔνθα ἱερούργει ὁ ἐκ Γυθείου ἐκεῖ μεταβὰς ἀρχιμανδρίτης κ. Συνέσιος Ἀναστασίου ὅστις ἔκαμε πολλὰ κηρύγματα εἰς μεταβαίνοντας ἐκεῖ προσκυνητάς. Οἱ δεκαπεντισταὶ τῆς Ἁγίας Ἐλέσας καθιέρωσαν καὶ σύστημα ἐπισκέψεων εἰς ἄλλας μονάς. Οὕτω τὴν 8ην Αὐγούστου ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἱερομόναχον κ. Εὐθύμιον μετέβησαν πρὸς χαιρετισμόν, ἐπιβαίνοντες αὐτοκινήτων, τῆς Μονῆς Μυρτιδίων. Ἐκεῖθεν κατόπιν παραλαβόντες διαφόρους δεκαπεντιστὰς τῶν Μυρτιδίων, μετέβησαν μετ' αὐτῶν εἰς Ἁγίαν Μόνην πρὸς χαιρετισμὸν καὶ τοῦ ἐκεῖ ἱεροῦ προσκυνήματος.

Τρεῖς ἡμέρας κατόπιν οἱ δεκαπεντισταὶ τῆς Ἁγίας Μόνης ἀνταπέδωκαν τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἐλέσας καὶ τὴν Μονὴν Μυρτιδίων, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Προκόπιον Μάρμορην, ἐκεῖ δὲ ἔτυχον θερμῆς ὑποδοχῆς καὶ περιποιήσεως.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας ἐτελέσθη τὴν 15ην Αὐγούστου μεγαλοπρεπῶς ὅπως πάντοτε εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων. Ὑπερτριάκοντα αὐτοκίνητα μετέφερον ἐκ διαφόρων χωρίων τοὺς προσκυνητὰς εἰς τὸ ἱερὸ ἵδρυμα. Μουσικὴ ὀρχήστρα μετακληθεῖσα ἐκ Γυθείου ἐπαιάνιζε εἰς τὴν πλατεῖαν διάφορα τεμάχια πρὸς τέρψιν τῶν πανηγυριστῶν.

Ἡ ἱερουργία ἐτελέσθη μετ' εὐλαβείας ἀπὸ τοὺς αἰδ. ἱερεῖς κ.κ. Γ. Κασιμάτην, Σπ. Μάγειρον καὶ Ἐμμ. Καλλίγερον ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κωλυθέντος λόγῳ σοβαρᾶς του ἀσθενείας.

Ἡ λιτάνευσις τῆς Ἁγίας Εἰκόνος ἐγένετο ἔξωθεν τοῦ προαυλίου τῆς Μονῆς, κατ' αὐτὴν δὲ ἐτελέσθη καὶ ἐπιμνημόσυνος κατανυκτικὴ δέησις ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων συμπολιτῶν μας καὶ τῶν ἄλλων μαχητῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ καιρὸς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἑορτῶν ἦτο εὐνοϊκότατος, τοῦτο δὲ πολὺ συνετέλεσεν εἰς τὴν εὐχερῆ κίνησιν τοῦ πλήθους.

Οἰκογένειαι ἀρκεταὶ δεκαπεντιστῶν προσῆλθον ἐφέτος καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Βουνῷ Παναγίαν Λέσποιναν. Τὰς παρακλήσεις καὶ ἱερουργίας ἐτέλει ὁ ἐφημέριος Καραβᾶ αἰδεσ. κ. Ἰωάν. Κορωναῖος.

Εἰς τὴν τελουμένην ἐν Ἀντικυθήροις ἑκάστην 17ην Αὐγούστου πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Μύρωνος εἰς τὴν ὁποίαν πολὺς κόσμος μετέβαινεν καὶ ἐκ τῆς νήσου μας, ἐφέτος δὲν προσῆλθε λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης ἐπὶ ἡμέρας σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς.

Ἀνταποκριτής

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Μ. ΤΑΜΒΑΚΗΣ

Εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς τῆς νήσου μας προσετέθη ἕνας ἀκόμη τοιοῦτος διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Πολυχρόνη Μηνᾶ Ταμβάκη ὅστις, ἡρωϊκῶς ἀγωνιζόμενος, ἔπεσεν εἰς τὸ Βίτσι πρόμαχος τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Οἱ Κυθήριοι δὲν θὰ λησμονήσουν ποτὲ τὴν ὑψίστην ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μας θυσίαν του, καὶ θὰ χαράξουν μὲ χρυσᾶ γράμματα τὸ ὄνομά του εἰς τὸ ἡρῷον τοῦ τόπου μας, ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης. Ἔθνη τὰ ὁποῖα ἔχουν τοιαῦτα τέκνα οὐδέποτε φοβοῦνται τὴν ὑποδούλωσιν εἰς λαοὺς βαρβάρους καὶ ἀπολιτίστους. Πρὸς τὴν οἰκογένειάν του ἀπευθύνομεν μετὰ τῶν συμπολιτῶν μας θερμότατα συλλυπητήρια.

«Φ. Κ.»

ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑ

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ - Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ πολιτικὴ ἐν τούτοις φατρία τῶν πεδινῶν ὑπὸ τὸν Βούλγαρην αἰσθανομένη ἑαυτὴν ἰσχυροτέραν τῆς ἀντιπάλου μερίδος τῶν ὀρεινῶν ἔξω τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, μετὰ τὴν ἧτταν της ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, νὰ ἐνεργήσῃ στάσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς τοῦτο ἔσπευσεν εὐθὺς τὴν ἑπομένην τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ Κορωναίου ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ συνεννοηθῇ μὲ διάφορα ἄτακτα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐλυμαίνοντο τὰ περίχωρα τῆς Ἀττικῆς καὶ κυρίως μὲ τὸν ἐπικηρυγμένον ἀρχιλῃστὴν ὀνόματι Κυριάκον. Οὗτος σχηματίσας συμμορίαν ἐξ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ τριάκοντα στρατιῶται λιποτάκται ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ Λεωτσάκου, ἐνεφανίσθη τὴν 17ην Ἰουνίου κατ' ἀρχὰς μὲν πρὸ τῆς μονῆς τῆς Καισαριανῆς, κατόπιν δὲ κατελθὼν εἰς Ἀθήνας κατέλαβε τὴν ἔναντι τῆς Ριζαρείου σχολῆς Μονὴν τῶν Ἀσωμάτων εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ὠχυρώθη.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπέδωκε σοβαρὰν σημασίαν εἰς τὸ γεγονὸς αὐτό. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κορωναῖος διέταξε τότε τὸ τάγμα τοῦ Λεωτσάκου, τὸ πυροβολικὸν τμῆμα τοῦ ἱππικοῦ καὶ τὴν Χωροφυλακήν, νὰ πολιορκήσουν τὴν μονὴν καὶ νὰ συλλάβουν τοὺς λῃστάς. Ἡ πολιορκία ἐγένετο ἀλλ' οἱ λῃσταὶ δὲν συνελαμβάνοντο. Τοὐναντίον οὗτοι συνωμίλουν μετὰ τῶν πολιορκητῶν καὶ ἐφαίνοντο εὑρισκόμενοι εἰς ἀγαθὰς μὲ αὐτοὺς σχέσεις. Ἡ κυβέρνησις ὑποπτευθεῖσα ἐκ τούτου ὅτι εἶχε κλονισθῇ ἡ πρὸς αὐτὴν πίστις τοῦ στρατεύματος, συνῆλθεν εἰς σύσκεψιν. Ὁ ὑπουργὸς Κορωναῖος διέταξεν εὐθὺς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἐναπομείναντος πιστοῦ στρατοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ὁ ἴδιος δὲ ἔσπευσεν ἐφ' ἁμάξης μετά τινων ἀνδρῶν πρὸς συνάντησιν τοῦ Λεωτσάκου ὅστις εἶχε μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποκινοῦντος τὴν στάσιν Βούλγαρη. Πράγματι ὁ Κορωναῖος συναντήσας τὸν Λεωτσάκον καθ' ὁδὸν προσεκάλεσε διὰ τεχνάσματος αὐτὸν εἰς τὴν ἅμαξάν του καὶ συλλαβὼν τὸν ἐφυλάκισε.

Ἡ κατάστασις κατόπιν τούτου κατέστη κρίσιμος. Ἡ Κυβέρνησις ἐμειονέκτει εἰς δύναμιν ἀνδρῶν ἐνῷ ὁ βίαιος ἀρχηγὸς τῶν πεδινῶν Βούλγαρης διέθετε ἐκτὸς τῶν στρατιωτῶν, καὶ δισχιλίους περίπου ἄνδρας πάντας στοιχεῖα ἄτακτα καὶ μὲ διαθέσεις λεηλασίας. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐπέτεινε τὴν κρισιμότητα τῆς καταστάσεως ἦτο ἡ θρασύτης ὑπαξιωματικῶν τινων τοῦ τάγματος Λεωτσάκου νὰ συλλάβουν τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα δύο τῶν ὑπουργῶν, τὸν Κουμουνδοῦρον καὶ τὸν Καλλιφρονᾶν εἰς ἀντεκδίκησιν διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ διοικητοῦ των.

Ἡ Κυβέρνησις ἀντιληφθεῖσα πλέον ὅτι ἡ συνωμοσία ἦτο εὐρυτέρα παρ' ὅσον ἀρχικῶς ὑπέθετε, συνεκλήθη εἰς συμβούλιον τὴν νύκτα τῆς 18 πρὸς τὴν 19 Ἰουλίου καὶ ἐσκέφθη ἐὰν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ ἢ ν' ἀποδεχθῇ τὴν θρασεῖαν πρόκλησιν τῶν πεδινῶν. Εἰς τὸ συμβούλιον ἐπεκράτησεν ἡ τελευταία γνώμη. Πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἐνθαρρυνθῇ ἐκ τῆς ὑμοθύμου ὑποστηρίξεως τῆς πιστῆς ὑπὸ τὸν Κορωναῖον Ἐθνοφυλακῆς. Ἄλλως τε καὶ ὁ ἴδιος ὑπουργὸς Κορωναῖος δὲν ἦτο ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν δυναμένων νὰ πτοηθοῦν εἰς ἕνα ἀγῶνα ἀνίσων δυνάμεων, αὐτὸς δὲ ἦτο καὶ ὁ κυρίως ἐπιμείνας ὑπὲρ πάντα ἄλλον κατὰ τὴν σύσκεψιν τῶν ὑπουργῶν νὰ πταχθῇ διὰ τῶν ὅπλων ἡ ἐγείρασα θρασεῖαν τὴν κεφαλὴν ἀναρχία.

Πρὸ πάσης ὅμως στρατιωτικῆς ἐνεργείας ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ Λεωτσάκου εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὁποίας ἀφέθησαν ἐλεύθεροι οἱ κρατούμενοι ὑπὸ τῶν πεδινῶν δύο ὑπουργοὶ Κουμουνδοῦρος καὶ Καλλιφρονᾶς.

Κατόπιν τούτου ἡ πόλις προσέλαβε πολεμικὴν ὄψιν. Οἱ πεδινοὶ ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰς ὑπερτέρας δυνάμεις των ἐφρόνουν ὅτι ταχέως θὰ ἐγίνοντο κύριοι τῆς καταστάσεως. Αἱ δυνάμεις δὲ αὐτῶν ἀπετελοῦντο ἐκ τοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ ὑπὸ τὸν Παπαδιαμαντόπουλον ὅστις ἦτο καὶ στρατιωτικὸς διοικητὴς τῶν Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ 6ου τάγματος ὑπὸ τὸν Λεωτσάκον, ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς ὑπὸ τὸν Ἀρτέμιον, καὶ ἐκ τῶν κλητήρων τῆς Ἀστυνομίας ὑπὸ τὸν Μακρῆν, ἐν ὅλῳ ἐκ χιλίων ἑξακοσίων ἀνδρῶν.

Ἀντιθέτως οἱ ὀρεινοὶ ὑπὸ τὸν Κορωναῖον καὶ τὸν Γρίβαν δὲν διέθετον παρὰ ἑξακοσίους περίπου ἄνδρας ἐκ διαφόρων ταγμάτων, τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν, τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῶν Ἐθνοφυλάκων. Τὸν στρατὸν τοῦτον διέταξεν ὁ Κορωναῖος κατὰ τὴν νύκτα νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς στρατῶνας του, τὸν δὲ λοχαγὸν Ἀριστείδην Κανάρην, υἱὸν τοῦ ναυάρχου, νὰ καταλάβῃ τὰ ἀνάκτορα μετ' ἀνδρῶν τινων καὶ νὰ ὀχυρωθῇ εἰς αὐτά. Ὁ ἴδιος δὲ ὁ Κορωναῖος κατέλαβε τὸ Βαρβάκειον καὶ ὠχύρωσεν αὐτό, συγχρόνως δὲ διέταξε τμήματα ὀρεινῶν νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀκρόπολιν.

Μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 18ης Ἰουνίου ἡ μουσικὴ τοῦ στασιάντος πυροβολικοῦ διέσχισε τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως συντεταγμένη παιανίζουσα διάφορα ἐμβατήρια, ὅταν δὲ ἤρχισεν ἡ ἡμέρα ἠκούσθησαν ἐκ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως καὶ οἱ πρῶτοι πυροβολισμοὶ προερχόμενοι ἐκ τῆς συγκρούσεως δύο ἀντιπάλων περιπόλων. Τὸ τάγμα τοῦ Λεωτσάκου εὑρισκόμενον πρὸ τῶν ἀνακτόρων μετὰ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἤρχισε τότε νὰ βάλλῃ κατὰ τῶν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὀρεινῶν, ἐνῷ ὁ λῃστὴς Κυριάκος μὲ πεδινούς τινας, κατελάμβανεν οἰκίας τινὰς περὶ τὸ φρουραρχεῖον καὶ τὸ Δικαστήριον τοῦ στρατοῦ. Ὁ πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἀγὼν ἦτο πεισματώδης. Οἱ ἐν αὐτοῖς πολιορκούμενοι ἐβάλλοντο ἐκ διαφόρων θέσεων τὰς ὁποίας εἶχον οἱ πεδινοὶ καταλάβει. Ἐνθαρρυνόμενοι δὲ οὗτοι ἐκ τοῦ ὑπερτέρου τῶν δυνάμεών των ἐπεχείρησαν ἔφοδον κατὰ τῶν πολιορκουμένων ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν, καὶ τὸ μόνον ὅπερ κατώρθωσαν ἦτο ὁ φόνος τοῦ φρουράρχου Ἀρ. Κανάρη.

Ὁ κατὰ τῶν ἀνακτόρων ἀγὼν ἐξηκολούθει μέχρι τῆς πρωΐας τῆς 19ης Ἰουνίου. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅμως τοῦ φόνου τοῦ Κανάρη αἱ προσπάθειαι τῶν ἐπαναστατῶν νὰ ἐπικρατήσουν καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσουν τυραννίδα ἀνετρέποντο. Οἱ Ἐθνοφύλακες καταλαμβάνοντες τὰς στροφὰς τῶν ὁδῶν ἐμάχοντο γενναίως ὄπισθεν ὀδοφραγμάτων καὶ ἀπέκρουον τοὺς πεδινούς. Ὁ Κορωναῖος εὑρίσκετο πανταχοῦ παρὼν ἐνθαρρύνων διὰ τῆς παρουσίας του τοὺς Ἐθνοφύλακάς του καὶ ἀψηφῶν τὸν ἐκ σφαιρῶν κίνδυνον.

Πρὸ τῆς δημιουργηθείσης αὐτῆς καταστάσεως τραγικῆς ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐνεργήσασα μεταξὺ τῶν διαμαχομένων ἐπέτυχε ἀναστολὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Κατόπιν τούτου ὁ μὲν ἐν τοῖς ἀνακτόροις στρατὸς τῶν ὀρεινῶν ἀπεσύρθη εἰς τὸν στρατῶνα τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ εἰς τὸ Βαρβάκειον, ὁ δὲ τῶν πεδινῶν εἰς τὸν στρατῶνα του, καὶ ἡ χωροφυλακὴ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει συγχρόνως ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν τῶν δύο φατριῶν, αὕτη ὅμως ἀπέτυχε καὶ τοῦτο συνετέλεσε εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς γενικῆς ἀνησυχίας τὴν ὁποίαν ηὔξανον οἱ ἀκουόμενοι πυροβολισμοὶ ἀνὰ τὴν πόλιν οἵτινες εἶχον καὶ ἀρκετὰ θύματα.

(ἀκολουθεῖ)